

BERTOLT BRECHT

A KAUKÁZUSI KRÉTAKÖR

Fordította: Eörsi István

A Kaposvári Csiky Gergely Színházban 1992-ben bemutatott változat

1.

KIÉ LEGYEN A VÖLGY?

(Egy szétlőtt kaukázusi falu romjai közt körben ülnek, borozva, dohányozva, két kolhozfalulakói, többnyire nők és idősebb férfiak, de néhány katona is. A fővárosi Állami Újjáépítési Bizottság egyik szakértője szintén jelen van.)

Egy parasztasszony balról *(mutatja)* Ott a dombok között feltartóztattunk három náci tankot, de addigra már széttaposták az almaültetvényt.

Egy öreg paraszt jobbról Szép majorságunk: csupa rom.

Fiatalkoromban balról Megraktam a tüzet, elvtárs. *(szünet)*

Szakértő Halljátok hát a jegyzőkönyvet: Nukhában megjelent a „Galinszki” kecsketenyésztő kolhoz küldöttsége. Hitler seregei elől a kolhoz, hatósági utasításra, kelet felé hajtotta a kecskenyájait. Most visszatelepülne ebbe a völgybe. Küldöttsége megtekintette a falut és környékét, és megállapította, hogy jelentékeny károk keletkeztek itt. *(A küldöttek jobboldalt bólintanak.)* A szomszédos „Rosa Luxemburg” gyümölcsstermesztő kolhoz *(ezt jobbra mondja)* azt kérelmezi, hogy a „Galinszki” kolhoz korábbi legelőjén, egy gyérfűvű völgyben az újjáépítés folyamánaképpen ezentúl gyümölcsöt és szőlőt termesszünk. Mint az Újjáépítési Bizottság szakértője, felszólítom a két kolhozfalut, döntsék el egybehangzóan, hogy a „Galinszki” kolhoz visszatérjen-e ide vagy sem.

Az öreg jobbról Először is újból tiltakozom a tárgyalás idejének korlátozása ellen. Mi, a „Galinszki” kolhoz tagjai három napon és három éjszakán át jöttünk el ide, és most csak fél napot engedélyeznek a vitára!

Egy sebesült katona balról Elvtárs, nincs már annyi falunk, se munkáskezünk, se időnk, mint régen.

Fiatalkoromban Minden élvezetünket adagolni kell, megszabták a dohányfejadagot, a bor-fejadagot és a vita-fejadagot is.

Az öreg jobbról *(sóhajtván)* Halál a fasisztákra! A tárgyra térek és elmagyarázom nektek, miért akarjuk visszakapni a völgyünket. Egész seregünk van erre, hadd kezdjem a legegyszerűbbel. Makine Abakidze, pakold ki a kecskesajtot.

(Egy parasztasszony jobbról kendőbe burkolt, hatalmas kerek sajtot vesz elő a nagy kosárból. Taps és nevetés.)

Az öreg jobbról Tessék elvtársak, lássatok neki.

Egy öreg paraszt balról *(bizalmatlanul)* Így akartok levenni a lábunkról?

Egy öreg paraszt jobbról *(nevetés közepette)* Hogy akarnánk téged ezzel levenni a lábadról. Szurab, te völgyrabló! Tudjuk rólad, hogy elveszed a sajtot, és aztán a völgyet is. *(nevetés)* Csak egyvalamit kívánok tőled: becsületes választ. Ízlik neked ez a sajt?

Az öreg balról	Azt válaszolom, hogy ízlik.
Az öreg jobbról	Úgy. <i>(keserűen)</i> Gondolhattam volna, hogy nem értesz a sajthoz.
Az öreg balról	Hogyhogy nem értek? Hiszen mondom, hogy ízlik.
Az öreg jobbról	Kötte hiszem. Nem olyan, mint a régi időkben. És miért nem olyan? Mert kecskéinknek nem ízlik úgy az új fű, mint régen a régi. A sajt nem sajt, mert a fű nem fű, erről van szó. Ezt kérem jegyzőkönyvbe venni.
Az öreg balról	De a ti sajtotok kitűnő.
Az öreg jobbról	Nem kitűnő. Épp hogy közepes. Az új legelő semmit sem ér, bármit mondanak is a fiatalok. Én mondom, ott nem lehet élni. Még a reggelnek sincs igazi reggel szaga ott. <i>(néhányan nevetnek)</i>
Szakértő	Ne bosszantson a nevetésük, hiszen értik, mit beszélsz. Elvtársak, miért szeretjük a hazánkat? Mert otthon jobban ízlik a kenyér, az ég magasabb, a levegő fűszeresebb, ércesebben zeng odahaza a hang, még járni is könnyebb hazai földön. Nem igaz?
Az öreg jobbról	Ez a völgy mindig is a mienk volt.
Katona	Mit jelentsen az, hogy „mindig is”? Senkié sem volt semmi „mindig is”. Fiatal korodban még te sem voltál a magadé, hanem a kaczeki hercege voltál.
Az öreg jobbról	A törvény szerint mienk a völgy.
Fiatal traktoristalány	A törvényeket esetenként felül kell vizsgálni, hogy megállják-e még a helyüket.
Az öreg jobbról	Így igaz. De mindegy-e, hogy miféle fa áll a szülőházunk mellett? És hogy miféle szomszédaink vannak, az talán mindegy? Azért is vissza akarunk jönni, hogy ti legyetek a szomszédaink, ti völgyrablók. Rajta, nevethettek megint.
Az öreg balról	<i>(nevet)</i> Akkor miért nem hallgatod meg nyugodtan, amit „szomszédasszonyod”, a mi agronómusunk, Kato Wahtang arról a völgyről mondani akar?
Egy parasztasszony jobbról	Még távolról sem mondtunk el mindent, amit völgyünkéről mondanunk kell. Nem minden házat romboltak le, és major-ságunknak legalább az alapfala ép.
Szakértő	Államsegélyt itt is kaptok, meg ott is, ezt tudnotok kell.
A parasztasszony jobbról	Szakértő elvtárs, ez itt nem zsibvásár. És ha elvenném a sapkádát és az orrod elé tartanék egy másikat azzal, hogy „Ez jobb”? Lehet, hogy csakugyan jobb, de neked a magadé tetszik jobban.
Fiatal traktoristalány	A föld nem olyan, mint egy sapka, legalábbis nálunk nem, elvtársnő.

Szakértő	Nyugalom. Igaz, hogy a földet elsősorban szerszámnak kell tekintenünk, amellyel hasznos javakat állítunk elő, de az is igaz, hogy jogos szeretet fűz bennünket egy meghatározott darabka földhöz. Mielőtt folytatnánk a vitát, javaslok, hogy magyarázatok meg a „Galinszki” kolhoz tagjainak, mi a tervetek a kérdéses völgygel.
Az öreg jobbról	Rendben van.
Az öreg balról	Helyes, Katón a sor.
Szakértő	Agronómus elvtársnő!
Az agronómusnő balról	<i>(feláll, katonai egyenruhát visel)</i> Elvtársak, tavaly télen, amikor partizánokként itt harcoltunk, ezen a dombos vidéken, arról beszélgettünk, hogy a németek elkergetése után miként növelhetjük tízszeresére békebeli gyümölcsstermelésünket. Kidolgoztam egy öntözőmű tervét. Ha hegyi tavunknál duzzasztógátat építenénk, akkor háromszáz hektár terméketlen föld jutna vízhez. Kolhozunk ez esetben nemcsak több gyümölcsöt, hanem szőlőt is termesztetne. De csak akkor fizetődik ki ez a terv, ha a „Galinszki” kolhoz vitatott völgyével is gazdálkodhatunk. Ezek itt a számítások. <i>(Egy mappát nyújt át a szakértőnek.)</i>
Az öreg jobbról	Írja be a jegyzőkönyvbe, hogy kolhozunk új méntelepet szeretne létesíteni.
Fiatal traktoristalány	Elvtársak, ezt a tervet azokban a napokban és éjszakákban gondoltuk ki, amikor a hegyek közt kellett tanyáznunk, néhány puskával, amelyhez gyakran még golyónk sem volt. Még ceruzát is nehéz volt szerezni.
<i>(Tetszésnyilvánítás mindkét oldalon)</i>	
Az öreg jobbról	Köszönet a „Rosa Luxemburg” kolhozbeli elvtársaknak, és mindazoknak, akik megvédték a hazát.
<i>(Egymás kezét rázzák, át ölelik egymást.)</i>	
A parasztasszony balról	Közben az vezérelt, hogy katonáink, férjeink meg a ti férjeitek még termékenyebb hazába térhessenek vissza.
Fiatal traktoristalány	Ahogy Majakovszkij mondta, a költő, „a szovjet nép hazája legyen az értelem hazája is”!
<i>(A jobboldalon elhelyezkedett küldöttek, az Öreg kivételével felállnak, és a szakértővel együtt tanulmányozzák az agronómusnő rajzait. Ilyen felkiáltások hallatszanak: „Hogyhogy huszonkét métert zuhan itt a víz?” - „A sziklákat felrobbantják!” - „Alapjában vége csak cementre és dinamitra van szükségük!” - „Arra kényszerítik a vizet, hogy itt folyjon le, ravasz elgondolás!”)</i>	
Nagyon fiatal munkás jobbról	<i>(az Öregnek jobbról)</i> A dombok közt az egész földet megöntözik, ezt nézd meg, Aleko.
Az öreg jobbról	Nem nézem meg. Eleve tudtam, hogy a terv jó. Nem hagyom, hogy mellemnek szegezzék a pisztolyt.
Katona	Csak a ceruzát akarják a mellednek szegezni. <i>(nevetés)</i>

Az öreg jobbról	<i>(komoran feláll, és indul, hogy megszemlélje a rajzokat)</i> Ezek a völgyrablók sajnos pontosan tudják, hogy gépeknek és terveknek miféleképpen senki sem tud ellenállni.
Parasztasszony jobbról	Aleko Beresvili, téged bolondítanak meg leginkább az új tervek, ezt mindenki tudja.
Szakértő	Mit írok a jegyzőkönyvbe? Írhatom, hogy kolhozotok e terv számára átengedi ezt a ti régi völgyeteket?
Parasztasszony jobbról	Én hajlandó vagyok erre. Hát te, Aleko?
Az öreg jobbról	<i>(a rajzok felé hajolva)</i> Javaslom, hogy adjatok nekünk a rajzokról másolatokat.
Parasztasszony jobbról	Akkor hát asztalhoz ülhetünk. Ha egyszer megkapja a rajtokat és vitatkozhat róluk, akkor a dolog el van intézve. Ismerem őt jól. És ilyenek a többiek is nálunk. <i>(A küldöttek ismét összeülnek, nevetnek.)</i>
Az öreg balról	Éljen a „Galinszki” kolhoz, és sok szerencsét új mentelepettekhez!
Parasztasszony balról	Elvtársak, az a szándékunk, hogy a „Galinszki” kolhoz és a szakértő elvtárs tiszteletére Arkadij Cseidze énekes közreműködésével előadunk egy olyan színdarabot, amelynek köze van a mi vitánkhoz. <i>(Tetszésnyilvánítás. A fiatal traktoristalány elszalad az Énekesért.)</i>
Parasztasszony balról	Arkadij Cseidze huszonegyezer verssort tud fejből.
Az öreg balról	A darabot ő tanította be nekünk. Egyébként nagyon nehéz volt idehozatni őt. Nektek a Tervbizottságban törődnötök kellene azzal, hogy idefent északon gyakrabban léphessen fel.
Szakértő	Tulajdonképpen mi jobbra gazdasági kérdésekkel foglalkozunk.
Az öreg balról	<i>(nevetve)</i> Ha a szőlőtökéket és a traktorokat felosztjátok újra, miért nem teszitek ezt az énekekkel is?
<i>(A fiatal traktoristalány bevezeti a parasztok körébe Arkadij Cseidze énekest, egy egyszerű külsejű, zömök férfit. Zenészek kísérik hangszereikkel. A művészeket taps köszönti.)</i>	
Fiatal traktoristalány	Ez a szakértő elvtárs, Arkadij.
<i>(Az énekes üdvözlő a körötte állókat.)</i>	
Parasztasszony jobbról	Nagy tisztesség a számomra, hogy megismerhetem. Már az iskolapadban hallottam az énekeiről.
Énekes	Ezúttal egy darabot adunk elő, énekekkel, és csaknem az egész kolhoz játszik benne. Elhoztuk az ősi maszkokat is.
Az öreg jobbról	Egy régi mondát adtok elő?

Énekes	Egy nagyon régít. „Krétakör”-nek hívják, és Kínából származik. Mi persze megváltoztatott formában mutatjuk be. Jura, mutasd a maszkokat. Elvtársak, tisztesség a számunkra, hogy kimerítő vita után mulattathatunk benneteket. Reméljük úgy érzitek majd, hogy a régi költő hangja a szovjet traktorok árnyékában is muzsikál. Különféle borok rosszul keverednek, de a régi és az új bölcsesség kitűnően vegyül egybe. Remélem, az előadás előtt ehetünk valamit. Az evés ugyanis segíti a művészi munkát.
Hangok	Persze. Gyertek velünk a kultúrházba. <i>(Mindnyájan megindulnak vidáman enni. A Szakértő közben az Énekeshez fordul.)</i>
Szakértő	Meddig tart a történet, Arkadij? Még ma este vissza kell érnem Tifliszbe.
Énekes	<i>(egykedvűen)</i> Tulajdonképpen ez két történet. Néhány óráig eltart.
Szakértő	<i>(nagyon bizalmasan)</i> Nem fognátok rövidebbre?
Énekes	Nem.

2.

A FENSÉGES GYERMEK

Énekes

(a földön ül zenészei előtt, vállán fekete báránybőr köpeny. Egy elnyűtt szövegkönyvben lapozgat, amelyből cédulák állnak ki.)

Ti tűnt idők, ti véres idők
Élt vala egykor az átkos városban
Egy kormányzó, a nagyhírű Georgi Abasvili.
Gazdag volt miként Krőzus.
Szép neje ősi nemzetség sarja volt.
S volt gyermeke is, ép és szép.
Egyetlen grúz kormányzónak se volt akkor
Ilyen sok lova és jászla mellett,
És ilyen sok koldus a küszöbénél,
És ilyen sok harcos a seregében,
És ilyen sok léhűtő az udvarában.
Miképpen fessek meg Georgi Abasvilit tinéktek?
Boldogságban élt ő
Egy húsvét vasárnapján
A kormányzó reggel családjának körében
A templomba ment.

(Egy palota boltíves kapuján koldusok és kérelmezők özönlenek ki, vézna gyerekeket, mankókat és kérvényeket tartanak a magasba. Mögöttük két páncélba bújtatott katona, aztán pompázatos viseletben a kormányzó és családja.)

Koldusok és kérelmezők

Kegyelmes uram, kegyelem, az adó megfizethetetlen. - Elvesztettem a lábamat a perzsa háborúban, hol kapok... - Az öcsém ártatlan, Kegyelmes úr, félreértés történt. - Éhenhal nekem. - Könyörgök mentse fel legkisebb fiunkat a katonai szolgálat alól. - Kegyelmes úr, könyörgök, a vízügyek felügyelőjét megvesztegették.

(Egy szolga összeszedi a kérelmeket, egy másik aprópénzt oszt szét az erszényéből. A katonák visszaszorítják a tömeget, súlyos borkorbácsokkal ütnek szét köztük.)

Egy katona

Vissza! Félre a templomajtóból!

(A kormányzó pár és az adjutáns mögött pompás kis gyermekkocsiban kitolják a kapuboltozat alól a kormányzó gyermekét. A tömeg ismét előrenyomul, hogy lássa.)

Énekes

(miközben a tömeget visszakorbácsolják)

Az örökös
Most először tűnt fel
A népe előtt.
Két doktora fogta közre őt,
A nagy Kormányzó
Fenséges szemefényét.

Hájas herceg Ajjajaj! Mindig mondom: ahányszor a májam szúr, ötvenet a doktor talpára! És azért csak ennyit, mert puhány korban élünk. Régebben így hangzott az ige: Le a fejjel!

A kormányzó felesége Menjünk be a templomba, valószínűleg ez a huzat az oka.

(A család és a személyzet menete bekanyarodik a templom kapuján. A Hájas Herceg követi őket. Az adjutáns kilép a menetből és a lovasra mutat.)

Kormányzó Ne az istentisztelet előtt, Salva.

Adjutáns *(a lovasnak)* A kormányzó úr nem óhajtja, hogy istentisztelet előtt jelentésekkel háborgassák, különösképpen, ha - mint feltételezem - hatásuk elkedvetlenítő. Menj a konyhába, barátom, harapj valamit.

(Az Adjutáns csatlakozik a menethez, miközben a lovas káromkodva bemegy a palota kapuján. Egy katona jön kifelé a palotából és megáll a kapu boltíve alatt.)

Énekes Csendes a város.
 Peckes gerlék a tág templomtéren.
 A palota egyik öre
 Eltréfál a konyhalánnyal,
 Aki a folyóról teli batyut hoz.

(Egy cselédlány be akar menni a kapun. Hóna alatt batyu, nagy zöld levelekből.)

Katona Mi az, a kisasszony nincs a templomban, ellógott az istentiszteletről?

Gruse Már felöltöztem, de a húsvéti ebédhez még kellett egy liba, és engem kértek meg, hogy hozzak egyet, érek valamit a libához.

Katona Ez liba? *(megjátszott gyanakvással)* Előbb látni szeretném ezt a libát. *(Gruse nem érti.)* Asszonynéppel szemben nem árt az elővigyázat. Azt mondják: „Csak egy libáért mentem”, aztán kiderül, hogy nem is liba az a liba.

Gruse *(elszánt léptekkel a katonához megy és megmutatja neki a libát)* Itt van. És ha nem nyom tizenöt fontot, és nem kukoricával tömték, akkor megeszem a tollait.

Katona Libakirálynő! A kormányzó költi majd el, személyesen. És a kisasszony ismét a folyónál járt?

Gruse Igen, a baromfiudvarban.

Katona Hát persze, a baromfiudvarban, lent a folyónál, nem pedig odafent, azoknál a bizonyos fűzfáknál?

Gruse De hiszen a fűzfákhoz csak fehérneműt mosni járok.

Katona *(jelentősegteljesen)* Ez az.

Gruse Ez mi?

Katona *(kacsintva)* Hát az, ami.

Gruse Miért ne moshatnék a fűzfáknál fehérneműt?

Katona *(erőltetetten nevet)* „Miért ne moshatnék a fűzfáknál fehérneműt?” Ez jó, nagyon jó.

Gruse Nem értem a vitéz urat. Mi ebben a jó?

Katona *(ravaszul)* Ha tudná a lány, hogy a férfi tudja, elsápadna és elpirulna.

Gruse Nem tudom, hogy mit lehet bizonyos fűzfákról tudni.

Katona Akkor sem, ha szembe velük egy bozótos volna, ahonnan minden megfigyelhető? Minden, ami olyankor történik, amikor egy bizonyos személy „fehérneműt mos”!

Gruse Mi történik olyankor? Megmondaná a vitéz úr, hogy mire célozgat, és punctum?

Katona Olyasmi történik, amitől valami talán láthatóvá válik.

Gruse Csak nem arra gondol a vitéz úr, hogy egy forró napon egyszer a vízbe dugtam a lábujjamat, mert más nem történt.

Katona És mást is. A lábujját és mást is.

Gruse Mi mást? Legfeljebb a lábamat.

Katona A lábát és még egy kicsit mást is. *(hangosan nevet)*

Gruse *(mérgesen)* Szégyelld magad, Szimon Chachava! Ülsz a bozótosban, és arra vársz, hogy valaki egy forró napon a folyóba mártsa a lábát. És valószínűleg kuksolt ott veled más katona is! *(elszalad)*

Katona *(utána kiált)* Nem volt ott más!

(Amikor az énekes folytatja elbeszélését, a katona Gruse után szalad.)

Énekes A város csendes, de a sok fegyveres mit keres itt?
A kormányzó palotája békés,
De tornya mért olyan mint egy bástya?

(A baloldali kapun át gyors léptekkel előjön a Hajas Herceg. Megáll, körülnéz. A jobboldali kapuív előtt két páncélba öltözött lovas várakozik. A Herceg meglátja őket, lassan elsétál előttük, jelet ad nekik, majd elsiet. Az egyik kapun át bemegy a palotába, a másik ott marad őrnök. Hátulról, különböző oldalakról fojtott hangok kiáltások hallatszanak: „Jelen!”: a palotát körbefogták. Távolból templomi harangszó. A templomkapun át jön visszafelé a kormányzói család menete.)

Énekes Már ment is a kormányzó a palotába vissza,
Már az erődítmény csak csapda
Már kopasztva a liba, kisütve
Már nem tudta őt az úr megenni
Már nem volt ott alkalom délben enni
Már csak halni tudtak ott délben.

- A kormányzó felesége (tovahaladóban) Ebben a barakkban tényleg nem lehet élni, de Georgi persze csak az ő kis Michelének épít, nem pedig nekem. Michel minden, mindent Michelnek!
- Kormányzó Hallottad, hogyan kívánt „Boldog húsvét”-ot az én kacbeki fivérem? Minden rendben volna, csak hogy tudomásom szerint tegnap éjjel nem esett az eső Nukhában. Ahol viszont Kacbeki fivérem volt, ott esett. Hol volt az én Kacbeki fivérem?
- Adjutáns Ki kell vizsgálni.
- Kormányzó Igen, haladéktalanul. Holnap.
- (A menet bekanyarodik a boltíves kapun. A lovas, aki időközben visszatért a palotából, közeledik a Kormányzó felé.)
- Adjutáns Nem hallgatná meg mégis, Excellenciás uram, ezt a lovas-katonát? Ma reggel érkezett a fővárosból bizalmas iratokkal.
- Kormányzó (tovahaladtában) Nem az ebéd előtt, Salva!
- Adjutáns (miközben a menet eltűnik a palotában, és csak két öltözött palotaőr marad a kapunál, a lovaskatonának) A kormányzó úr nem óhajtja, hogy ebéd előtt katonai jelentésekkel háborgassák, és délutánját őexcellenciája megbeszéléseknek szenteli, kiváló építőmesterekkel, akik az ebédre is hivatalosak. Jönnek is már. (Három úr lép elő. Közben a lovaskatona távozik, az adjutáns üdvözli az építőmestereket.) Uraim, őexcellenciája ebédre várja Önöket. Egész idejét kizárólag Önöknek szenteli. Új, nagy terveiknek! Jöjjenek gyorsan!
- Az egyik építőmester Csodáljuk, hogy Őexcellenciája építkezni szándékozik annak ellenére, hogy nyugtalanító híresztelések érkeztek a perzsa háborúban bekövetkezett rossz fordulatról.
- Adjutáns Mondjuk inkább: éppen ezért. Ez mit sem számít. Perzsia messze van. Az itteni helyőrség életét és vérért adná a kormányzójáért.
- (A palotából lárma hallatszik. Éles női kiáltás, parancsszavak. Az Adjutáns megkövült arccal megindul a kapu felé. Egy vértess katona lép ki, dárdáját az Adjutáns mellének szegezi.)
- Adjutáns Mi van itt? El a dárdával, kutya. (Őrjöngve a palotaőrségnek) Lefegyverezni! Nem látjátok? Merénylet a kormányzó ellen!
- (A palotaőrség vértesei nem engedelmesskednek. Hidegen és közönyösen bámulnak az Adjutánsra, és a most következő eseményeket is egykedvűen veszik tudomásul. Az Adjutáns beverekszi magát a palotába.)
- Az egyik építőmester A hercegek! Tegnap éjjel gyűlést tartottak a fővárosban a hercegek, akik a nagyherceg és kormányzói ellen törnek. Uraim, jobb, ha elpárolgunk. (Gyorsan elmennek.)

Énekes

Ó nagyúri vakság! Mint ki örök életű
Nyakakra hág vad göggel, bízva
Bérelt ökölben, kardban, az erőszakban,
Mely olyan véres és hosszan tart.
Hosszan, ám nem örökké.
Ó változó korszak! Hogy vár rád a nép!

(A kapun kilép bilincsbe verve, sziürke arccal a Kormányzó, két állig felfegyverzett katona között.)

Most búcsúzz, ó, Nagyúr! Méltóztass peckesen lépni!
Mert palotádból ellenséges szemek száza kísér!
Nem kell néked építész már, elég lesz egy asztalos.
És nem kell néked új palota már, hanem csak egy
Földbe vájt szűk lyuk.
Nézz még egyszer körül, vak ember!

(A letartóztatott körülnéz.)

Hogy tetszik, ami tiéd volt?
Mise és ebéd közt odamész, ahonnan
Soha senki nem tért meg.

(Elvezetik. A palotaőrség követi. Egy kürt riadót fúj. A kapuív mögül lárma hallatszik.)

Ha bedől egy nagyúr háza, sok kis
Embert akkor szétzúz és agyonlapít.
Bár az úr jódolgában nincs részük,
Megoszlik a balsors. Nézd, a szekér
Hogyan rántja magával a barmot
Halálos mélybe.

(Cselédek futnak elő pánikban a kapu íve mögül.)

Cselédek

(összevissza) Az útikosarakat! Mindent a harmadik udvarba!
Élelmet öt napra! - A nagyságos asszony elájult. - Le kell hozni,
nem maradhat itt. - És mi? - Minket levágnak, mint a tyúkokat,
ezt ismerjük már. - Jézus Mária, mi lesz itt? - A városban -
folyik már a vér. - Ostobaság, a kormányzót csak felkérték udva-
riasan, hogy jelenjen meg a hercegek értekezletén, mindent
békés úton rendeznek el, első forrásból tudom.

(A két orvos is az udvarra fut.)

Első orvos

(megpróbálja a másodikat visszatartani) Niko Mikadze, Önnek
orvosi körelesége, hogy ellássa Natella Abasvilit.

Második orvos

Az én kötelességem? A Öné!

Első orvos

Ki ma a soros a gyereknél, Niko Mikadze, Ön vagy én?

Második orvos

Csak nem képzeled, Mikha Loladze, hogy egy perccel tovább
maradok ebben a dögletes házban a poronty miatt?

(Összeverekednek, közben kiabálnak: „Meggérti a kötelességét!” és „Kötelesség ide, kötelesség oda!”), aztán a második orvos leüti az első.

Második orvos A pokolba veled. *(Elmegy.)*

A cselédek Estig van időnk, addig nem rúgnak be a katonák. - Mit hallottatok, fellázadtak már? - A palotaőrség ellovagolt. - Még most se tudja senki, mi történt?

Gruse Meliva, a halász azt mondja, vörös csóvájú üstököst láttak a főváros fölött az égen, ez rosszat jelent.

A cselédek Tegnap állítólag megtudták a fővárosban, hogy a perzsa háború végleg elveszett. - A hercegek általános felkelést szerveztek. Mint mondják, a nagyherceg elmenekült már. Minden kormányzóját kivégzik. - A kisembereket békén hagyják. Bátyám a vérteseknél szolgál.

(Szimon Chachava, a katona a tömegbe Grusét keresi.)

Adjutáns *(megjelenik a kapuív alatt)* Mindenki a harmadik udvarba! Mindenki segítsen a csomagolásban!

(Eltereli a tömeget. Szimon végre megtalálja Grusét.)

Szimon Csakhogy megvagy, Gruse. Mit csinálsz most?

Gruse Semmit. Szükség esetén elmehetek a bátyámhoz. Tanyája van a hegyekben. De veled mi lesz?

Szimon Velem semmi. *(ismét szertartásos udvariassággal)* Elégtétellel tölt el, Gruse Vachnadze, hogy érdeklődsz a terveim iránt. Elvezényeltek innen, örként szolgálok majd Natella Abasvili kíséretében.

Gruse Hát nem lázadt fel a palotaőrség?

Szimon *(komolyan)* Dehogynem.

Gruse És nem veszélyes kísérni azt az asszonyt?

Szimon Mint Tifliszben mondják: nem a kés sérül meg, ha döf.

Gruse Te nem kés vagy, hanem ember, Szimon Chachava. Mi közöd ahhoz az asszonyhoz?

Szimon Az asszonyhoz semmi, de elvezényeltek, tehát lóra szálllok.

Gruse Akkor a vitéz úr semmit sem ért, mert csalánnak hiszi magát, akibe nem üt a menykő. *(A palotából hívják.)* A harmadik udvarba hívnak, sietnem kell.

Szimon Ha siet, akkor ne veszekedjünk, mert egy jó veszekedéshez sok idő kell. Szabad megkérdezni, hogy élnek-e még a kisasszony szülei?

Gruse Nem. Csak a bátyám.

Szimon Mivel nincs sok időnk - íme a második kérdés: Egészséges a kisasszony, mint a hal a vízben?

Gruse Néha talán szaggat a jobb vállam, egyébként elbírok minden munkát, még senki sem panaszkodott rám.

Szimon Ezt mindenki tudja. Ha húsvét vasárnapján arról kell dönten, hogy ki menjen libáért, akkor a kisasszony megy. Harmadik kérdés: türelmetlen természetű a kisasszony? Akar-e cseresznyét télen?

Gruse Türelmetlen nem vagyok, de ha valaki oktanul háborúba megy, és hírt sem ad magáról, annak nem örülök.

Szimon Hírt fog adni magáról. *(A palotából ismét hívják Grusét.)* Végül a fő kérdés.

Gruse Szimon Chachava, mert a harmadik udvarban várnak, és nagyon kell sietnem, máris válaszolok: „Igen”.

Szimon *(nagy zavarban)* Azt mondják: „Ki nem siet, rá se fizet. De ezt is mondják: „Aki gazdag, az ráér.” Szülőfalum...

Gruse Kutszk.

Szimon Szóval tudakozódott a kisasszony? Egészséges vagyok, senkiről sem kell gondoskodnom, havi tíz piaszter a zsoldom, zsoldfize-tőként havi hús, és most szívemből megkérem a kezét.

Gruse Szimon Chachava, szívesen adom.

Szimon *(nyakáról leoldoz egy keskeny láncot, amelyen kis kereszt lóg)* Ez a kereszt az anyámé volt, Gruse Vachnadze, a lánc ezüstből van. Kérem, viselje.

Gruse Köszönöm, Szimon. *(Szimon a lány nyakába akasztja a láncot.)*

Szimon Be kell fognom a lovakat, ezt megérti a kisasszony. Jobb, ha a kisasszony átmegy a harmadik udvarba, hogy bajba ne kerüljön.

Gruse Igen, Szimon.

(Tétovázva állnak.)

Szimon Csak elkísérem az asszonyt a hozzá hű csapatokhoz. Mihelyt vége a háborúnak, visszajövök. Két vagy három hét múlva. Remélem, az én jegyesem nem találja majd túl hosszúnak az időt, amint hazatérek.

Gruse Szimon Chachava, várni fogok rád.
Menj nyugodtan harcba, katona,
Vár véres harc, a keserű harc,
És onnan tán vissza se térsz.
De ha visszatérsz, itt találsz.
Én várlak szakadatlan a lombos szilfa alatt,
És várlak szakadatlan a kopár szilfa alatt,
Én várlak, várlak, míg az utolsó visszatér és még tovább.
Ha visszajössz a harcból, ajtóm előtt nem találsz csizmát,
Párnám mellett üres párnát látsz,

Szimon	Köszönöm neked, Gruse Vachnadze. És viszontlátásra!
<i>(Mélyen meghajol Gruse előtt. Gruse is éppen olyan mélyen meghajol Szimon előtt, aztán gyorsan elszalad, körül se néz. A kapuív alól előlép az Adjutáns.)</i>	
Adjutáns	Fogd be a lovakat a legnagyobb szekérbe, ne ácsorogj itt, szarházi!
<i>(Szimon Chachava vigyázzba kapja magát, aztán elmegy. A kapualj alól két szolga. kúszik ki, hatalmas ládák alatt görnyedezve. Mögöttük botladozik Natella Abasvili, cselédei támogatják. Egy asszony hozza utána a gyereket.)</i>	
A kormányzó felesége	Már megint mindenki megfélekezett rólam. Azt sem tudom hol áll a fejem. Hol van Michel? Ne fogd olyan ügyetlenül! Rakják fel a ládákat! Van hír a kormányzóról, Salva?
Adjutáns	<i>(a fejét rázza)</i> Azonnal indulnia kell.
A kormányzó felesége	Mi újság a városban?
Adjutáns	Semmi, most még nyugodt minden, de egy perc vesztegetni való időnk sincs. A ládák nem férnek fel a szekérre. Válogassa ki, amire szüksége van.
<i>(Az adjutáns gyorsan kimegy.)</i>	
A kormányzó felesége	Csak a legszükségesebbet! Egy-kettő, kinyitni a ládákat, megmutatom, mit viszünk magunkkal.
<i>(A ládákat leemelik a kocsiról és kinyitják.)</i>	
A kormányzó felesége	<i>(rámutat egynehány brokátruhára)</i> A zöldet és persze azt ott, a kis prémmel! Hol az orvosok? Már megint ez az iszonyatos migrén, mindig a halántékomnál kezdődik. Ezt a gyöngygombost itt...
<i>(Gruse be.)</i>	
A kormányzó felesége	Lazsálsz, mi? Azonnal hozd a melegítő palackokat!
<i>(Gruse elszalad, majd melegítő palackokkal tér vissza. A kormányzóné kézmozdulatokkal küldözgeti ide-oda.)</i>	
A kormányzó felesége	<i>(egy fiatal komornát figyel)</i> Ne tépd szét az ujját!
Komorna	Kérem, nagyságos asszony, a ruhának semmi baja.
A kormányzó felesége	Mert rajtad volt a szemem. Régóta figyelek. Csak az adjutánst bámulod, más se jár az eszedben! Megöllek, szuka! <i>(megüti)</i>
Adjutáns	<i>(visszajön)</i> Kérem, siessen, Natella Abasvili. A városban harcolnak már. <i>(ismét el)</i>
A kormányzó felesége	<i>(elengedi a fiatal Komornát)</i> Szent Isten! Mit gondoltok, rám is kezdet mernek emelni? Miért? <i>(Mindenki hallgat. Elkezd a ládáiban kotorászni.)</i> Keresd a brokátkabátkát! Segíts neki! Mit csinál Michel? Alszik?

A dajka	Igenis, nagyságos asszony.
A kormányzó felesége	Akkor fektesd le egy pillanatra, és hozd ki a hálószobámból a kis szattyáncsizmát, az jól megy a zöld ruhához. <i>(A dajka lerakja a gyereket és elszalad. A fiatal Komornának)</i> Ne ácsorogj, te! <i>(A fiatal Komorna elszalad.)</i> Maradj, vagy megkorbácsoltatlak. <i>(szünet)</i> És hogyan van ez itt összepakolva, ész és szeretet nélkül. Ha nem én magam intézek mindent... Ilyenkor derül ki, hogy milyenek a cselédeink! Mása! <i>(Utasítást ad a kezével.)</i> Zabálni tudtok, de hol a hála? Ezt megjegyzem magamnak.
Adjutáns	<i>(nagyon izgatott)</i> Natella, jöjjön azonnal. A Legfelső Bíróság tagját, a mi Illo Orbeliáninkat épp az imént akasztották fel a lázadó szőnyegszövők.
A kormányzó felesége	Miért? Az ezüstruhát nem hagyhatom itt, ezer piaszterbe került. És ez is kell és az összes prém, és hol a borszínű köntös?
Adjutáns	<i>(megpróbálja elvonszolni)</i> A külvárosban felkelés tört ki. Máris indulnunk kell. <i>(Egy szolgál elrohan.)</i> Hol a gyerek?
A kormányzó felesége	<i>(hívja a dajkát)</i> Maro! Fogd a gyereket! Hol bujkálsz?
Adjutáns	<i>(elmenőfélben)</i> Valószínűleg nem mehetünk kocsival. Lovagolnunk kell.
<i>(A kormányzó felesége a ruhák közt turkál, némelyiket rádobja a halomra, amelyet vinni akar, aztán ismét elveszi őket onnan. Lárma hallatszik, dobszó, az ég vörösödni kezd.)</i>	
A kormányzó felesége	<i>(kétségbeesetten kotorászik)</i> Nem találom a borszínű köntöst. <i>(megvonja a vállát, és a második komornának)</i> Fogd az egészet, és vidd a kocsihoz. És miért nem jön vissza Maro? Mindnyájan megőrültetek? Nem megmondtam, hogy legalul van!
Adjutáns	<i>(visszajön)</i> Gyorsan, gyorsan!
A kormányzó felesége	<i>(a második komornának)</i> Fuss! Hajítsd be egyszerűen a kocsiba!
Adjutáns	A kocsi marad. Jöjjön, vagy itt hagyom.
A kormányzó felesége	Maro! Hozd a gyereket! <i>(a második komornának)</i> Keresd meg, Masa! Nem, először a ruhákat vidd a szekérhez. Ostobaság, majd bolond leszek lovagolni! <i>(megfordul, észreveszi a tűz vöröslő fényét és megdöbben)</i> Tűzvész!
<i>(Elrohan. Az adjutáns követi. A második komorna fejcsóválva igyekszik utánuk a nagy halom ruhával. A kapuív alól cselédek jönnek elő.)</i>	
Szakácsnő	Szerintem a Keleti Kapu ég.
Szakács	Elkotródtak. A kocsit az élelemmel itt hagyták. Hát mi hogy tűnünk el?
Lovászlegény	Ez bizony egészségtelen ház lesz egy ideig. <i>(A harmadik komornának)</i> Szulika, hozok pá pokrócot, lelépünk.
Dajka	<i>(a kapuív alól, kezében a kis csizmával)</i> Nagyságos asszony!
Kövér komorna	Már elment.

Dajka	És a gyerek?! <i>(a gyerekekhez fut, felemeli.)</i> Itthagyták, a barmok! <i>(átnyújtja a gyereket Grusénak)</i> Tartsd egy pillanatra. <i>(hazugul)</i> Megnézem, mi van a kocsival. <i>(elszalad a kormányzó felesége után)</i>
Gruse	Mit csináltak az úrral?
Lovászlegény	<i>(mutatja, hogy elmetszették a nyakát)</i> Nyissz.
Kövér komorna	<i>(látja a kézmozdulatot és rohamot kap)</i> Ó Istenistenistenisten ó! A mi urunk, Georgi Abasvili! A reggeli misén még száguldott a vére és most... vigyetek magatokkal. Végünk! Bűnben pusztulunk el. Mint a mi urunk, Georgi Abasvili.
Harmadik komorna	<i>(A kövér asszonynak)</i> Nyugodjon meg, Nina. Valaki majd magával viszi. Maga senkinek sem ártott.
Kövér komorna	<i>(miközben elvezetik)</i> Ó Istenistenisten, gyorsan, gyorsan, mindnyáján tűnjünk el, mielőtt ideérnek, mielőtt ideérnek!
Harmadik komorna	Nina jobban odavan, mint az úrnő. Ezek még a siratást is másokkal végeztetik el! <i>(Észreveszi a gyereket, akit még mindig Gruse tart a karján.)</i> A gyerek! Mit csinálsz vele?
Gruse	Itt hagyták.
Harmadik komorna	Ő hagyta itt? Michelt, akit a huzattól is óvnunk kellett?
	<i>(A cselédek körülfogják a gyereket.)</i>
Gruse	Ébredszik.
Lovászlegény	Rakd le valahova, te! Jobb nem rágondolni, hogy mi történik azzal, akit a gyerekekkel együtt csípnék el. Hozom a holminkat, várjatok meg. <i>(besiet a palotába)</i>
Szakácsnő	Igaza van. Ha ezek nekikezdenek, akkor családszám mérsékolják le egymást. Hozom a motyómat.
	<i>(Mindnyájan elmennek, csak két asszony ácsorog ott tovább, és Gruse, karján a gyerekekkel.)</i>
Harmadik komorna	Nem hallottad, tedd már le!
Gruse	A dajka azt mondta, hogy csak egy percre tartsam.
Szakácsnő	Nem jön az vissza, te együgyű!
Harmadik komorna	Ne ártsd ebbe bele magad.
Szakácsnő	Jobban a sarkában lesznek, mint az úrnőnek. Ő az örökös. Te jó lélek vagy, Gruse, de tudod, hogy nem az ész a te legnagyobb erősséged. Én mondom neked, ha leprás lenne, az se volna rosszabb. Igyekezz, hogy megúszd.
	<i>(A lovászlegény visszajön a batyukkal, melyeket szétoszt az asszonyok között. Grusén kívül mind felkészülnek a távozásra.)</i>
Gruse	<i>(csökönyösen)</i> Nem leprás. Úgy néz rám, mint egy ember.

Szakácsnő Akkor te is nézz őrá. Balek vagy, akire mindent rá lehet sózni. Ha azt mondják neked: szaladj salátaért, a te lábad a leg-hosszabb, akkor már szaladsz is. Az ökrösszekérrel megyünk, velünk jöhetsz, ha sietsz. Jézusom, már az egész városnegyed ég!

Harmadik komorna Még el se kezdte pakolni? Sok időnk nincs már, te, a vértések mindjárt ideérnek a kaszárnyából.

(A két asszony és a lovászegény elmegy.)

Gruse Jövök.

(Gruse lerakja a gyereket, nézi néhány pillanatig, majd ruhadarabokat vesz ki a szanaszét dobált kofferekéből és beakarja velük a még mindig alvó csöppséget. Aztán beszalad a palotába a holmijáért. Lódobogás hallatszik, majd női kiáltozás. A Hájas Herceg részeg vértések társaságában be. Egyikük lándzsájára tűzve hozza a kormányzó fejét.)

Hájas Herceg Ide, középre! *(Az egyik katona a másik hátára mászik, és a fejet, méricskélve, a kapuív fölé tartja.)* Az nem a közép, kicsit jobbra, úgy. Amit nekem csináltok, kedveseim, azt rendesen csináljátok. *(Miközben a katona kalapáccsal és szöggel a hajánál fogva rögzíti a fejet.)* Ma reggel ezt mondtam a templom ajtajában Georgi Abasvilinek: „Én szeretem a derült égboltot”, de tulajdonképpen jobban szeretem a villámot, mely a derült éghől jön, na ja. Csak azt sajnálom, hogy elvitték a porontyot, sürgősen szükségem van rá. Kutassátok át érte egész Grúziát! ezer piasztert kaptok érte!

(Közben Gruse, óvatosan körülnézve, átlopakodik a bejárati kapun, a Hájas Herceg elmegy a vérteseivel. Ismét lódobogás hallatszik. Gruse batyujával a kapuív felé megy. Már majdnem odaér, amikor megfordul, hogy megnézz: ott van-e még a gyerek. Az Énekes ekkor énekelni kezd. Gruse mozdulatlanul áll.)

Énekes És míg ott állt, távozófélben, hallotta vagy
Vélte csak hallani tán, hogy halkán hívják:
A gyermek szólt, és nem is jajgatva, jól érthetően,
Így rémlett akkor ott. „Lány” - ezt mondta - „ments meg.”
És nem is sírt, nem jajgatott, és így szólt érthető nyelven?
„Tudd meg, lány, az, ki a hívást nem hallja,
Hanem befogva fülét elmegy: többé
Nem hallja meg a párja halk hívását,
Sem a hajnali víg rigót, sem a szüretelők
Fáradt, boldog sóhaját, ha este zeng harangszó.
Ezt hallva...

(Gruse a gyerekekhez megy és fölé hajol)

...ment már vissza, hogy lássa
A gyermeket ismét:
Ment, hogy lássa.
Csak egy pár pillanatra
Ült oda mellé, csak amíg jó az anyja,
Vagy dajkája tán, avagy bárki más.

(Leül a gyerekekkel szemben, nekidőlve a ládának.)

Még mielőtt elmegy, mert a veszély túl nagy volt,
A város már
Lángolva jajgat.

(A fény gyöngül, mintha este, és éjszaka volna. Gruse a palotába megy, lámpát és tejet hoz, inni ad a gyerekeknek.)

Énekes *(hangosan)* Szörnyű, hogyha megkísért a Jóság!

(Gruse egész éjszaka őrködik, vigyáz a gyerekekre. Hol meggyújtja a kislámpát, hogy megvilágítsa, hol brokátkabátba burkolva melegíti. Olykor fülel és körbe-körbenéz, hogy nem jön-e senki.)

Énekes Ült sokáig, nézte némán
Míg az este jött, míg az éj jött,
Míg nem pirkadt fent az ég.
Túl hosszan ült ott,
Túl hosszan nézte
Halk lélegzését és két kis öklét
Míg a kísértés túl nagy nem lett, kora reggel tájt.
Ekkor felkelt, és sóhajtván lenyúlt érte, nézd máris
Viszi őt.

(Gruse azt teszi, amit az Énekes mond, és úgy teszi, ahogyan mondja)

Akár a prédát, vitte magával,
Tolvajként surrant övele el.

3. MENEKÜLÉS AZ ÉSZAKI HEGYEKBE

Énekes Ment Gruse Vachnadze észak felé,
Elhagyta a véres várost, lopva
Hogy az északi grúz hegyekbe érjen,
Dalolva ment, tejet vett.

Zenészek Hogy élje túl az ember
A vérebet, a csapdaállítókat?
Fent az embertelen hegységben vándorolt ő
A kihalt hadiút köszikja vonzotta őt,
Dalolva ment és friss tejet vett.
Dalolva ment, friss tejet vett.

(Gruse Vachnadze vándorol, hátán zsákban viszi a gyereket, egyik kezében batyu, a másikban nagy bot.)

Gruse *(énekel)*
Négy generális
Támadta Iránt.
Az első nem látott csatát,
A második fut, merre lát,
A harmadiknak túl sok a sár,
A negyediknek a serege lazsal.
Négy generális,
És senkit se bánt.
Szoszo Robakidze
Megtámadta Iránt, épp Iránt,
Már látott nem is egy csatát,
Az ellenség fut, merre lát,
A sárral ő nem vacakolt,
És rengeteg jó harcosa volt,
Hohó, hohó,
Szoszo Robakidze
Jól vigyázz ránk, jól vigyázz ránk.

(Feltűnik egy parasztkunyhó.)

Gruse *(a gyerekeknek)* Délidő, enni kő. Itt izgulunk tehát a fűben, míg a jó Gruse nem szerez egy csupor tejet. *(Leülteti a gyereket a földre, és kopog a kunyhó ajtaján, egy öreg paraszt nyit ajtót.)*
Kaphatnék egy csupor tejet és talán egy kukoricamálét is, nagyapó?

Öreg Tejet? Nincs tejünk. A vitéz urak a városból elhajtották a kecskéinket. Forduljatok a vitéz urakhoz, ha tejet akartok.

Gruse De egy csupor tej csak akad a gyerek számára, nagyapó?

Öreg	És „Az Isten fizesse meg”, mi?
Gruse	Ki mondta, hogy „Az Isten fizesse meg”? <i>(Előveszi a pénztárcáját.)</i> Fizetek mint egy herceg. Fejem a felhők közt, fenekem a vízben! <i>(A paraszt morogva hozza a tejet.)</i> És mibe kerül egy csuporral?
Öreg	Három piaszterbe. Megdrágult a tej.
Gruse	Három piaszter? Ezért a tejfröccsért? <i>(Az öreg szótlanul becsapja az ajtót az orra előtt.)</i> Michel, hallottad ezt? Három piaszter! Ezt nem engedhetjük meg magunknak. <i>(Visszamegy hozzá, leül és odanyújtja neki a mellét.)</i> Még egyszer meg kell próbálnunk. Szóval gondolj a három piaszterre! Nincs benne semmi, de azt hiszed, hogy iszol, és ez is valami.
<i>(Fejcsóválva látja, hogy a gyerek nem szopik többé. Feláll, odamegy az ajtóhoz, és kopog ismét.)</i>	
	Nagyapó. Nyisd ki, fizetünk. <i>(csendben)</i> A guta üssön meg. <i>(Amikor az Öreg ismét kinyitja az ajtót)</i> Azt hittem, megkapom fél piaszterért, de a gyerekek enni kell. Mít szól az egy piaszterhez?
Öreg	Kettő.
Gruse	Ne csukd be újra az ajtót. <i>(Hosszan matat az erszényében)</i> Nesze kettő. De a tej legyen olcsóbb, még hosszú út áll előttünk. Ez piócamunka és bűn.
Öreg	Üssétek agyon a katonákat, ha tejet akartok.
Gruse	<i>(tejet ad a gyerekeknek)</i> Ez drága multság. Húzd meg, Michel, és a félheti bér. Az emberek itt azt hiszik, hogy a seggünkkel keressük a pénzt. Michel, Michel, jó kis súlyt vettem veled a nyakamba. <i>(Nézi a brokátkabátot, amelybe a gyereket burkolta.)</i> Van ezer piaszteres brokátkabátunk, de tejlre egy piaszterünk se lesz. <i>(hátranéz)</i> Nézd csak, ott a kocsi, gazdag menekültekkel, fel kell rá jutnunk.
<i>(Egy karavánszeráj előtt. Gruse brokátkabátba öltözve odalép két előkelő hölgyhöz. A gyereket karjában tartja.)</i>	
Gruse	Ah, nyilván a hölgyek is itt óhajtanának éjszakázni? Szörnyű, hogy mennyire túlszűfolt minden, és sehol egy szabad jármű! Kocsisom egyszerűen visszafordult, teljes fél mérföldet gyalogoltam. Mezítláb! Perzsa cipellőm - hiszen tudják, milyen magas a sarka! De miért nem jön ide senki?
Idősebb hölgy	A fogadós várat magára. Amióta a fővárosban azok a dolgok történtek, a jó modornak az egész országban befellegzett.
<i>(Megjelenik a fogadós, igen méltóságteljes, nagyszakállú aggastyán, szolgája kíséretében.)</i>	

Fogadás	Bocsássanak meg egy öreg embernek, hogy megvárakoztatta Önöket, hölgyeim. Kisunokám egy virágzó őszibarackfát mutatott nekem, ott a kukoricaföldeken túl, a dombon. Gyümölcsfákat ültetünk oda, néhány cseresznyét. Nyugatabbra <i>(mutatja)</i> kövesebb a talaj, a parasztok oda terelik a birkáikat. Látniuk kellene az őszibarack-virágzást, a rózsaszín páratlanul szép.
Idősebb hölgy	Termékeny tájék.
Fogadás	Isten áldása van rajta. Virágzanak már délebbre is a gyümölcsfák, hölgyeim? Mert gondolom, dél felől jönnek?
Fiatalabb hölgy	Meg kell vallanom, nem fordítottam túlzott figyelmet a tájra.
Fogadás	<i>(udvariasan)</i> Értem, nagy a por. Nyomatékosan tanácslom, hogy hadi útjainkon mérsékelt tempóban haladjanak, hacsak nem sietős a dolguk.
Idősebb hölgy	Burkold nyakadat a fátyolba, drágám. Az esti szél hűvösnek tetszik itt.
Fogadás	A Janga-Tau gleccserei felől fúj, hölgyeim.
Gruse	Igen, félek is, hogy megfázik a fiam.
Idősebb hölgy	Tágas karavánszeráj! Mi volna, ha bemennénk?
Fogadás	Ó, hát a hölgyek szobákat óhajtanának? Csakhogy a karavánszeráj túlszűfolt, hölgyeim; és a szolgák szétfutottak. Vigasztalhatatlan vagyok de már senkit sem fogadhatok be, még ajánló levéllel sem...
Fiatalabb hölgy	De hát az országúton csak nem éjszakázhatunk.
Idősebb hölgy	<i>(szárazan)</i> Mennyibe kerül?
Fogadás	Meg kell érteniük, hölgyeim, hogy manapság, amikor oly sok menekült keres menedéket - bizonyára igen tiszteletre méltó, de a hatóságok által kevésbé kedvelt személyek -, a fogadók számára különleges elővigyázatosság ajánlatos. Ezért...
Idősebb hölgy	Kedves uram, mi nem vagyunk menekültek. Nyári rezidenciánkba utazunk a hegyekbe, ennyi az egész. Eszünkbe se jutna, hogy igénybe vegyük a vendégszeretetét, ha olyan sürgetően rászorulnánk.
Fogadás	<i>(elismerően meghajítja a fejét)</i> Nem kétlem. Csak azt kétlem, hogy a rendelkezésre álló aprócska helyiség megfelel a hölgyeknek. Személyenként hatvan piasztert kell számítanom érte. Összetartoznak a hölgyek?
Gruse	Bizonyos szempontból. Szállásra nekem is szükségem van.
Fiatalabb hölgy	Hatvan piaszter! Vérszopó feltételek!
Fogadás	<i>(hidegen)</i> Hölgyeim, mivel nem érzek kedvet a vérszopáshoz... <i>(megfordul, hogy elmenjen)</i>

Idősebb hölgy	Kell nekünk vérről beszélnünk? Gyere. <i>(Bemegy, a szolga követi.)</i>
Fiatalabb hölgy	<i>(kétségbeesve)</i> Száznolcvan piaszter egy helyiségért! <i>(Hátranéz Gruséra)</i> De a gyerekek képtelenség! És ha bőg?
Fogadós	A helyiség száznolcvanba kerül, akár ketten alszanak benne, akár hárman.
Fiatalabb hölgy	<i>(megváltozott hangon, Grusénak)</i> Másrészt képtelennek tetszik a gondolat, hogy maga, kedvesem, az országúton reked. Jöjjön kérem.
<i>(Bemennek a karavánszerájba. A színpad másik oldalán hátul megjelenik a szolga néhány csomaggal. Mögötte az idősebb hölgy, majd a másik hölgy és Gruse a gyerekekkel.)</i>	
Fiatalabb hölgy	Száznolcvan piaszter! Nem izgattam fel magam ennyire, amióta az én drága Igoromat hazahozták.
Idősebb hölgy	Kell neked Igorról beszélned?
Fiatalabb hölgy	Tulajdonképpen négyen vagyunk, a gyerek is személy, nem? <i>(Grusénak)</i> Nem vállalná magára legalább az összeg felét?
Gruse	Lehetetlen. Tudja, gyorsan kellett útnak erednem, és az adjutáns feledékenységéből nem adott elég pénzt.
Idősebb hölgy	Talán hatvan sem áll a rendelkezésére?
Gruse	Azt megfizetem.
Fiatalabb hölgy	Hol vannak az ágyak?
Szolga	Ágyak nincsenek. Takarók vannak és zsákok. Maguknak kell elrendezniük. Örüljete, hogy nem egy gödörbe dugnak benneteket is, mint annyi mást. <i>(el)</i>
Fiatalabb hölgy	Hallottad ezt? Azonnal megyek a fogadóshoz. Ezt a fickót félholtra kell korbácsolni.
Idősebb hölgy	Mint a férjedet?
Fiatalabb hölgy	Olyan goromba vagy. <i>(sír)</i>
Idősebb hölgy	Hogyan rendezkedjünk be itt éjszakára?
Gruse	Bízzák csak rám. <i>(Leteszi a gyereket.)</i> Ha többen vagyunk, könnyebben boldogulunk. Maguknak még megvan a kocsijuk. <i>(söpör)</i> Jócskán meglepődtem. „Kedves Anasztazia Katari-novszka” mondotta a férjem ebéd előtt, „feküdj le kis időre, hiszen tudod, milyen könnyen kapsz migrént.” <i>(Előcipeli a zsákokat, elkészíti a fekhelyeket, a hölgyek figyelik, miképpen dolgozik, majd egymásra néznek.)</i> „Georgi” - mondtam a kor-mányzónak - „hogyan feküdjek le, ha hatvan vendéget várunk ebédre, a személyzet olyan megbízhatatlan, és Michel Georgijevics nem eszik nélkülem.” <i>(Michelnek)</i> Látod, Michel, minden rendbe jön, nem megmondtam neked! <i>(Hirtelen észreveszi, hogy a hölgyek furcsálkodva nézik, és sugdolóznak)</i>

	<i>is.)</i> Így legalább nem a csupasz földön fekszünk. A takarókat kettőbe hajtottam.
Idősebb hölgy	<i>(parancsolóan)</i> Maga fölöttébb gyakorlottan ágyaz, kedvesem. Mutassa a kezét.
Gruse	<i>(megijed)</i> Hogyan?
Fiatalabb hölgy	Azonnal mutassa a kezét. <i>(Gruse megmutatja a hölgyeknek a kezét. Diadalmasan)</i> Kérges! Cseléd lány!
Idősebb hölgy	<i>(az ajtóhoz megy és kikiabál)</i> Személyzet!
Fiatalabb hölgy	Kicsíptünk, szélhámosnő! Valld be, miben sántikálsz!
Gruse	<i>(zavarodottan)</i> Semmiben sem sántikálok. Azt gondoltam, hogy talán magukkal visznek egy darabig a kocsijukon. Kérem, ne lármázzon, már megyek magamtól is.
Fiatalabb hölgy	<i>(miközben az idősebb még mindig a személyzetet hívja)</i> Menni mész, de rendőrökkel. Egyelőre maradsz. Ne próbálj szökni, te!
Gruse	De hiszen a hatvan piasztért is meg akartam fizetni, nézzék. <i>(Megmutatja a pénztárcáját)</i> Láthatják, van annyi, itt a négy tízes, itt egy ötös, nem, ez is tízes, már meg is van a hatvan. Csak azt akarom, hogy a gyerek felkerüljön a kocsira, ez az igazság.
Fiatalabb hölgy	Áhá, szóval kocsikázni akartál! Csakhogy kibökted.
Gruse	Nagyságos asszony, nem tagadom, hogy alacsony sorból származom, kérem, ne hívja a rendőrséget. A gyerek előkelő származású, nézzék a fehérműjét, éppúgy menekülnie kell, mint maguknak.
Fiatalabb hölgy	Előkelő származású, ezt ismerjük. Az apja egy herceg, mi?
Gruse	<i>(vadul az idősebb hölgynek)</i> Ne kiabáljon! Hát nincs szívetek?
Fiatalabb hölgy	<i>(az idősebbnek)</i> Vigyázz, még neked megy, nagyon veszélyes! Segítség! Gyilkos!
Szolga	<i>(jön)</i> Mi történik itt?
Idősebb hölgy	Ez a perszóna úriasszonyt játszott, hogy közénk furakodhasson. Valószínűleg tolvaj.
Fiatalabb hölgy	Még hozzá veszélyes. El akart tenni bennünket láb alól. Ez az ügy rendőrért kiált. Már jön is a migrénem, érzem, jaj, istenem.
Szolga	Pillanatnyilag nincs rendőrség. <i>(Grusénak)</i> Szedd össze a cókmókodat, húgom, és tűnj el, mint a tű a kazalban.
Gruse	<i>(dühösen felveszi a gyereket)</i> Nem vagytok emberek! És már szögeznek is fejeteiket a falakra!
Szolga	<i>(kituszkolja Grusét)</i> Fogd be a szád. Ide ne csald az öreget, az nem érti a tréfát.
Idősebb hölgy	<i>(a fiatalabbnak)</i> Nézd meg, nem lopott-e máris valamit!

(Miközben a hölgyek lázasan kutatják, nem loptak-e el tőlük valamit, a szolga és Gruse kilép baloldalt a kapun.)

Szolga Előbb nézzél, aztán bizzál. Ezentúl vizsgálj meg az embereket, mielőtt szóba állsz velük.

Gruse Azt hittem, a saját kutyájuk kölykével rendesebben bánnak.

Szolga Eszükbe sem jut. Hidd meg, lusta és mihaszna emberek utánzásánál nincs nehezebb feladat. Ha ezeknél gyanúba keveredsz, hogy egyedül is ki tudod törölni a seggedet, vagy hogy a kezedet életedben egyszer munkára használtad, akkor véged. Várj csak, mindjárt hozok neked egy kukorica kenyeret és pár almát.

Gruse Inkább ne. Jobb, ha eltűnők, mielőtt a fogadós jön. És ha egész éjszaka szaladok, akkor azt hiszem kikerülök a veszélyből.
(Elmegy)

Szolga *(halkan utána szól)* A következő keresztútnál fordulj jobbra.
(Gruse eltűnik)

Énekes Míg Gruse Vachnadze észak felé ment.
Már nyomában volt, már nyomában volt,
Már nyomában volt
A kacbeki hájas herceg sok katonával.

Zenészek Hogy szökhet el vértések elől a mezítlábas?
Vérebek, csapdarakók elől? Éjek éjén üzik őt.
Aki üldözőnek áll, nem fárad el. A hóhér
Éberen él.

(Két vértesskatona baktat a hadi úton.)

Örvezető Fafej, semmire sem viszed. Hogy miért nem? Azért nem, mert nem szívvel végzed a munkád. Az előljáró kis jelekből is észreveszi az ilyesmit. Amikor tegnapelőtt rámásztam a kövér spinére, te lefogtad a férjét, ahogy megparancsoltam neked, és hasba is rugdostad, de örömmel csináltad, ahogy jó közlegényhez illik, vagy csak az illem kedvéért? Olyan vagy, mint egy üres szalmaszál vagy mint egy repedt dob, sohase léptetnek elő. *(Egy ideig némán mennek tovább.)* Csak azt ne képzeld, hogy nem veszem észre, miképpen ellenkezel velem, ahogy csak bírsz. Megtiltom, hogy sántíts! Csak azért sántítol, mert eladtam a gebéket, mert soha többé nem kapnék ennyit értük. A sántítással tudatod velem, hogy nem szívesen gyalogolsz, ismerlek. Ez nem válik a javadra, ez a károdra válik. Nóta!

A két vértess: *(énekel)*
Búsan mentem megvívni a harcom,
Szép szerelmem, otthon kellett hagynom
Szűz erényét óvják hű barátok,
Ameddig a hadak útján járok.

Örvezető	Hangosabban!
A két vértés	Majd ha sírba fekszik az én testem, Rám maréknyi földet szór szerelmem, Itt a lába, mondja, amely hozzám hozta, Itt a kar, mely csípőm átkarolta.
	<i>(Ismét némán mennek egy ideig.)</i>
Örvezető	Egy jó katona belead apait-anyait. Feletteséért cafatokra tépetné magát. Megtört szemmel látja még örvezetőjének elismerő biccentését. Ez a jutalma, többet nem is kíván. De neked nem jár biccentés, mégis megdöglesz. A hétszentségit, hogyan találjam meg egy ilyen beosztottal a kormányzó kölykét, erre vagyok kíváncsi.
	<i>(Tovább mennek)</i>
Énekes	Ment Gruse Vachnadze, de a Szirra folyónál Rájött, hogy nem bírja már, a csöppség túl nehéz volt. A védtelen kisgyerek oly nehéz volt, mint a kő.
Zenészek	Kint a kukoricaföldeken töltött éj után A rőt hajnal mint a jég. Ha a tejesedény csörgését Hallja a tanya felől, míg a füst felszáll, Neki félni muszáj. Nem a gyermek Nyomja már, csak a tompa súly.
	<i>(Gruse egy paraszt-tanya előtt áll.)</i>
Gruse	Most megint csurom pisi vagy, pedig tudod, hogy nincs több pelenkánk. El kell válnunk egymástól, Michel. Elég messze a város. Nem érdekled őket annyira, kis szaros, hogy idáig üldözzenek. A parasztasszony jó lélek, és érzed a tejszagot? Minden jókat Michel, én elfelejtem, miképpen sarkantyúztad hátamat egész éjjel, hogy gyorsabban fussak, te pedig felejtsd el a sovány kosztot, jó szívvel adtam. Szívesen megtartottalak volna, mert olyan pici az orrod, de hát nem megy. Megmutattam volna neked az első nyuszt és - hogy többé be ne pisilj, de vissza kell mennem, mert nemsokára visszatérhet az én szerelmem, a katona, és mi lesz, ha nem talál ott? Ezt nem kívánhatod, Michel.
	<i>(Egy kövér parasztasszony tejeskannával benyit a házba. Gruse megvárja, míg beér, majd óvatosan az ajtóhoz lopózik, és leteszi a gyereket a küszöb elé. Aztán egy fa mögé bújva megvárja, míg a parasztasszony kilép, az ajtón és megtalálja a bugyrot.)</i>
Parasztasszony	Jézusom, hát ez mi? Hát, te!
Paraszt	<i>(jön)</i> Mi a baj? Hadd egyem meg a levesem.

Parasztasszony *(a gyereknek)* Hol az anyád, vagy nincs is? Azt hiszem, fiú. És a pólyája finom, ez egy finom gyerek. Egyszerűen letették az ajtó elé, micsoda idők!

Paraszt Ha azt hiszik, hogy mi majd etetjük nekik, akkor tévednek. Beviszed a paphoz a faluba, és kész.

Parasztasszony Mit kezdjen vele a pap, ennek anya kell. Nézd, felébred. Mit gondolsz, nem fogadhatnánk be?

Paraszt *(ordít)* Nem!

Parasztasszony Ha a sarokba ágyazok neki, a karosszék mellé, akkor csak egy kosárra van szükségem, és magammal viszem a földekre. Látod, hogy nevet? Tető van a fejünk fölött, ember, megtarthatjuk, és többet egy szót se arról.

(Beviszi a gyereket, a paraszt tiltakozva követi. Gruse előbújik a fa mögül, nevet és sietve megindul az ellenkező irányba.)

Énekes Hazatérő, miért vagy vidám?

Zenészek Mert a gyámoltalan
Új szüleit jól fogadta, víg a kedvem.
Nem nyom a drága csöppség, ez vidít fel, ez vidít fel.

Énekes És miért búsulsz?

Zenészek Mert szabad és üres lettem, ez búsít el,
Lettem kifosztott
Nincstelen koldus.

(Csak kis utat tett még meg, amikor találkozik a két vérteskatonával, akik nekiszegezik a lándzsájukat.)

Őrvezető Leányzó, beleütköztél a haderőbe. Honnan jössz? Mikor jössz? Állsz-e tiltott kapcsolatban az ellenséggel? Hol állította fel a hadsorait? Milyen mozdulatokat végez a hátad mögött? Mi van a dombokkal, mi van a völgyekkel, meg van-e erősítve körkörösén a harisnyád?

(Gruse ijedten áll.)

Gruse Jól meg van erősítve, jobb ha visszavonultok.

Őrvezető Én mindig visszavonulok, ebben bízhatok. Mit bámulod úgy ezt a dárdát? „A katona a harcmezőn egy pillanatig sem ereszti el a dárdáját”, ez előírás, tanuld meg kívülről.

Fafej Nos hát, leányzó, hova, hova?

Gruse A vőlegényemhez, vitéz úr, bizonyos Szimon Chachavához, a nukhai palotaőrség tagjához. És ha megírom ezt neki, széttöri a csontotokat.

Örvezető	Szimon Chachava, hát persze, azt ismerem. Odaadta nekem a kulcsát, hogy hébe-hóba a gondodat viseljem. Fafej, nem kedvelnek bennünket. Ne titkoljuk tovább, hogy tisztességesek a szándékaink. Leányzó, én csak látszólag tréfálok, valójában komoly ember vagyok, így hát hivatalosan közlöm veled: egy gyereket akarok tőled.
<i>(Gruse halkán felkiált.)</i>	
Örvezető	Megértett bennünket, Fafej. Édes az ilyen riadalom, mi? „Előbb ki kell vennem a tököt a sütőből, tiszt úr. Előbb inget kell váltanom, mert ez itt szakadt, ezredes úr!” De félre az élccel, félre az ércel, leányzó: Egy gyereket keresünk ezen a tájon. Nem tűnt itt fel egy finom városi gyerek finom pólyafelszerelésben?
Gruse	Nem hallottam ilyesmiről.
Énekes	Fuss, jószívű lány, fuss, mert itt a gyilkos! Védd a védtelent, védd! Védd a védtelent, védtelen! Nézd csak, fut már, nézd csak, fut már!
<i>(Gruse hirtelen megfordul, és páni rémületben rohan visszafelé. A vértések egymásra néznek, és káromkodva követik.)</i>	
Zenészek	A legvéresebb korban Élnek jószívű, jószívű lények.
<i>(A parasztházban a kövér parasztasszony a kosárban fekvő gyerek fölé hajol, amikor Gruse Vachanadze beront.)</i>	
Gruse	Dugd el gyorsan. Jönnek a vértések. Én tettem az ajtó elé, de nem az enyém, úri gyerek.
Parasztasszony	Miféle vértések jönnek?
Gruse	Ne sokat kérdezősködj. Vértések jönnek, őt keresik.
Parasztasszony	Az én házamban semmi keresnivalójuk. De hozzád alighanem lesz egy-két szavam.
Gruse	Vedd le a finom pólyát róla, mert elárul.
Parasztasszony	Pólya ide, pólya oda, ebben a házban én parancsolok, mit piszkolsz a fészkembe, miért tetted ki? Ez bűn.
Gruse	<i>(kinéz)</i> Mindjárt előjönnek a fák mögül. Hiba volt, hogy elszaladtam, attól feldühödtek. Mit tegyek?
Parasztasszony	<i>(szintén kiles és hirtelen nagyon megijed)</i> Jézus Mária, vértések!
Gruse	A gyerek után nyomoznak.
Parasztasszony	És ha bejönnek?
Gruse	Nem adhatod oda nekik. Mondd azt, hogy a tied.
Parasztasszony	Jó.

Gruse Felnyársalják, ha odaadod nekik.

Parasztasszony De ha követelik? Itt a házban a termés ára, ezüstben.

Gruse Ha odaadod nekik, felnyársalják, itt, ebben a szobában. Azt kell mondanod, hogy a tied.

Parasztasszony Jó. És ha nem hiszik el?

Gruse Ha elég határozottan mondd...

Parasztasszony Fejünkre gyűjtják a tetőt.

Gruse Azért kell kitartanod, amellett, hogy a tied. Michelnek hívják. Ezt nem lett volna szabad elárulnom.

(A parasztasszony bólint.)

Gruse Ne bólogass. És ne remegj, azt észreveszik.

Parasztasszony Jó.

Gruse És ne mondogasd, hogy „jó”, nem bírom hallani. *(Megrázza)* Hát neked nincs gyereked?

Parasztasszony Katona.

Gruse Akkor talán ő is vértess most. És ha gyerekeket kell felnyársalnia? Alaposan lehordanád. „Ne hadonássz a dárdáddal a szobámban, erre tanítottalak? Moss nyakat, mielőtt az anyáddal beszélsz.”

Parasztasszony Igaz, nem tűrném, hogy ilyesmit csináljon.

Gruse Ígérd meg, hogy nem mondd: tied a gyerek.

Parasztasszony Jó.

Gruse Itt vannak már.

(Az ajtón kopognak. Nincs válasz. A vértess bejönnek. A parasztasszony meghajlik mélyen.)

Örvezető Nahát, itt van. Mit mondtam? Milyen az orrom? Megérezem a szagát. Megkérdezlek, leányzó: miért szaladtál el? Mit gondoltál, mi veled a tervem? Fogadjunk, valami illetlenség. Valld be!

Gruse *(Miközben a parasztasszony szakadatlanul hajlong)* Eszembe jutott, hogy a tűzhelyen felejtettem a tejet.

Örvezető Azt hittem, azért szaladtál el, mert azt gondoltad, hogy illetlenül nézlek. Mintha elképzelném, hogy megesik valami köztünk. Bűnös tekintettel, hiszen értesz?

Gruse Azt nem láttam.

Örvezető De megtörténhetett volna, nem igaz? El kell ismerned. Lehetnék disznó is, nem? Nem titkolom el előtted: eszembe jutna egy más, ha kettesben volnánk. *(a parasztasszonynak)* Nincs valami dolgod az udvarban? Megettetted a tojókat?

Parasztasszony *(hirtelen térdre veti magát)* Vitéz úr, én semmiről sem tudtam. Ne gyűjtsátok rám a tetőt!

Örvezető

Miről beszélsz?

Parasztasszony

Semmi közöm ehhez, vitéz úr. Ő tette az ajtóm elé, esküszöm.

Örvezető

(*meglátja a gyereket, fűttyent*) Van itt valami apróság a kosárban, Fafej, ezer piaszter szaga csap az orromba. Vidd ki az öregasszonyt, és vedd őrizetbe, nekem, úgy érzem, kihallhatást kell tartanom itt.

(A parasztasszony egy szót sem szól, miközben a közlegény kivezeti.)

Örvezető

Már meg is van a gyerek, akit én tőled akartam. *(odamegy a kosárhoz)*

Gruse

Tiszt úr, Ő az én gyerekem. Nem őt keresitek.

Örvezető

Hadd nézzem. *(A kosár fölé hajol. Gruse kétségbeesetten körülnéz.)*

Gruse

Az én gyerekem, az enyém!

Örvezető

Gyolcs pólya.

(Gruse nekiront, hogy elhúzza. Az őrvezető eltaszítja, és ismét a kosár fölé hajol. Gruse kétségbeesetten körülnéz, felkap egy nagy fahasábot, és hátulról fejbe kólintja vele az őrvezetőt, aki összeesik. Gruse kiszalad a gyerekekkel.)

Énekes

És szökve, bújva, hogy meg ne öljék,
Épp harminchárom tébolyodott nap után
A Hanga-Tau-i gleccsernél
Ő, Gruse Vachanadze úgy dönt, hogy anya lesz.

Zenészek

Ő, a védtelen a védtelen jó anyja lesz.

(Gruse Vachnadze félig befagyott patak fölött kuporogva tenyeréből itatja a gyereket.)

Gruse

(én~~ek~~el)

Mert nem vállal senki más,
Én vállallak most már,
Hisz más erre úgyse kész,
Mert sötétből fagyba mész,
Rám kell fanyalodjál.
Mert soká cipeltelek,
Noha lábam vérzett,
Mert túl drága volt a tej,
Könnyű munka volt
Megszeretni téged.
Gyolcs ingecskéd eldobom,
Adok rád egy rongyot,
Megkeresztel, megtisztít
Ez a gleccservíz itt.
(Ezt is bírd ki most már.)

(Leveszi ének közben a gyerekről finom fehérneműjét, és becsavarja egy rongyba.)

Lám, Gruse Vachnadze,
futva a sok vértess elöl
rozzant deszka hídhöz ért,
mely a túlsó lankák falvaihoz
visz át,
A korhadt híd megért egy dalt,
ingott rajt két élet.

(Szél kerekedik. A félhomályból kimagaslik a gleccser hídja. Mivel egyik kötele elszakadt, félig lelóg a szakadékba. Kereskedők - két férfi és egy nő - ácsorognak tétován a palló előtt, amikor Gruse megérkezik a gyerekekkel. Az egyik férfi egy rúddal ki akarja halászni a mélyhól a lógó kötelet.)

Gruse De nekem el kell jutnom a keleti oldalra a fiammal. A bátyámhoz megyünk.

Kereskedő nő Kell! Mi az, hogy kell! Nekem is át kell jutnom, mert Atumban két szőnyeget kell vennem, amelyeket egy asszornynak el adnia, mert a férjének meg kellett halnia, lelkecském. De megtehetem, amit meg kell tennem, és az az asszony teheti-e? Andrej már két órája próbálja kifogni azt a kötelet, és ha kifogná, hogyan rögzítsük, kérdem én!

Gruse *(hangosan)* A palló nem egészen korhadt. Azt hiszem, megpróbálok átjutni.

Kereskedőnő Én akkor sem próbálnám meg, ha maga az ördög kergetne. Kész öngyilkosság volna.

Gruse Ne kiabálj! (*a kereskedőnőnek*) Mondd neki, hogy ne kiabáljon.

Kereskedőnő És miért ne kiabáljon? Csak nincs valami a füled mögött?
Üldöznek?

Gruse Akkor hát el kell árulnom nektek. A vértések üldöznek.
Leütöttem közülük egyet.

(A kereskedőnő egy zsákot eldug egy kő mögé.)

Első férfi Miért nem mondtad ezt rögtön? *(a többieknek)* Ha elkapják, vagdalt húst csinálnak belőle.

Második férfi	Nem tudsz. A szakadék kétezer láb mély.
---------------	---

Első férfi Akkor sem volna értelme, ha kifognánk a kötelet. Tarthatnánk a kezünkkel, de a vértések is átjuthatnának ugyanígy.

Gruse El az útból!

(Kiáltások: „Arra, felfelé!”)

Kereskedőnő Már nincsenek messze. De a gyereket nem viheted a pallóra. Csaknem biztos, hogy beszakad. És nézz le.

(Gruse lenéz a szakadékba. Lentről hallatszik ismét a vértések kiáltása.)

Második férfi Kétezer láb.

Gruse De ezek az emberek rosszabbak.

Első férfi A gyerek miatt sem teheted. Kockáztasd a saját életedet, ha üldöznek, de a gyerekét nem kockáztathatod.

Második férfi A súlya is nagyobb a gyerekekkel.

Kereskedőnő Talán csakugyan át kell jutnia. Add ide a gyereket, én eldugom, menj át egyedül a pallón.

Gruse Nem, összetartozunk. *(A gyerekeknek)* Együtt félünk, együtt élünk.

(énekel)
 Rémes a mélység, fiam,
 Korhadt a híd,
 De nem mi választjuk, fiam,
 Utunkat itt.
 Nincs is más utad,
 Csak min én megyek,
 Amit én adok,
 Az a kenyered.
 Morzsákon ha osztoznunk kell,
 Négyből hármat kapsz,
 Ámde attól tartok,
 Hogy jól mégse laksz.
 Hogy jól mégse laksz.

Megpróbálom.

Kereskedőnő Ez istenkísértés.

(Kiáltások letről.)

Gruse Dobjátok el a rudat, kérlek, különben kihalásszák a kötelet és utánam jönnek.

(Megindul az ingó pallón. A kereskedőnő felkiált, mert csaknem eltörik alatta. De Gruse továbbmegy és eléri a másik partot.)

Első férfi Átért.

Kereskedőnő *(aki térdre rogyva imádkozott, dühösen)* Ez bűn volt Isten ellen!

(Feltűnnek a vértések. Az örvezetőfején kötés.)

Örvezető Nem láttatok egy nőt egy gyerekkel?

Első férfi *(miközben a második férfi a szakadékba dobja a rudat)* De láttunk. Ott van. És a palló nem bír el benneteket.

Örvezető

Ezt megkeserülöd, Fafej.

(Gruse a másik parton nevet, és megmutatja a gyereket a vértésnek. Továbbmegy, maga mögött hagyva a pallót. Szél.)

Gruse

(hátrapillantva Michelre) A széltől sose félj, ő is csak kivert kutya. A felhőket kell tologatnia, és ő fázik a leginkább.

(havazni kezd)

És a hó sem a legrosszabb, Michel. Csak a fenyőcsemetéket kell betakarnia, hogy meg ne ölje őket a tél. És most rólad éneklek valamit, figyelj.

(énekel)

Egy rablógyilkos nemzett,
És egy nyavalyás kurva szült,
De majd megsüvegel az, ki
Jobb mint bárki más.
A tigris fattya éhes
Lónak szénát szállít,
Kis kígyó anyákhoz
Friss tejjel beállít.

4.

AZ ÉSZAKI HEGYEKBEN

Énekes

Egy héten át bolyongott zord vidéken,
 Gleccseren átkelt, és zord szakadéokban vándorolt ő,
 Majd ha ott leszek, hol él a fivérem, nemsoká,
 Akkor felugrik, átölel engem.
 „Kishúgom, jöjj be” - ezt mondja majd
 „Régen vártalak téged.
 Itt van drága és dolgos nőm.
 Ez, nézd, a tanyánk, ez övele jött hozományba.
 Egy tucat lóval és harmincegy tehénnel.
 Ül le! Jöjj a fiaddal, ül le, itt egy gőzölgő tál.”
 Egy nyájas völgyben virult ez a szép majorság.
 Bátyja házához a szegény lány nagyon lázasan érkezett.
 A bátyja fogadta őt.

(Az asztalnál kövér parasztházaspár, enni készülnek. Lavrenti Vachnadzénak már nyakában a szalvétát, amikor Gruse halálsápadtan belép a gyerekekkel. Egy szolga támogatja.)

Lavrenti

Honnan jössz, Gruse?

Gruse

(erőtlenül) A Janga-Tau-szoroson jöttem át, Lavrenti.

Szolga

A pajta előtt találtam rá. Egy kisgyerek van vele.

Sógornő

Menj, csutakold le a fakót. *(szolga el)*

Lavrenti

Ez a feleségem. Anika.

Sógornő

Azt hittük, Nukhában szolgálsz.

Gruse

(alig áll a lábán) Ott szolgáltam, igen.

Sógornő

Nem volt jó helyed ott? Azt hallottuk, jó volt.

Gruse

Megölték a kormányzót.

Lavrenti

Igen, ott állítólag zavargások voltak. A nagynénéd is mesélte, emlékszel, Aniko?

Sógornő

Nálunk nyugodt minden. A városiak sose férnek a bőrükbe. *(az ajtóhoz megy, kiabál)* Szosszo, Szosszo, ne vedd még ki a lepényt a kemencéből, hallod? Hol bujkálsz? *(kiabálva el)*

Lavrenti

(halkan, gyorsan) Van neki apja? *(Gruse megrázza a fejét.)* Gondoltam. Ki kell találnunk valamit. Aniko jámbor asszony.

Sógornő

(visszaérkezik) Ezek a cselédek! *(Grusénak)* Tiéd a gyerek?

Gruse

Az enyém. *(Összeesik, Lavrenti talpra állítja.)*

Sógornő

Jézus Mária, ez beteg, mit csináljunk?

(Lavrenti a kemencepadkához vezetné Grusét, Aniko felháborodott mozdulatokkal tiltakozik, a fal melletti zsákra mutat.)

Lavrenti

(a falhoz vezeti Grusét) Ül le. Csak kiszállt belőle az erő.

Sógornő Skarlát ez a javából!

Lavrenti Akkor foltos lenne. Csak elgyöngült, légy nyugodt, Aniko. *(Grusénak)* Ülni jobb, mi?

Sógornő Övé a gyerek?

Gruse Az enyém.

Lavrenti Éppen a férjéhez tart.

Sógornő Úgy. Kihűl a húsod. *(Lavrenti leül és enni kezd)* Rossz hidegen, hidegen a zsír megárt. Túl érzékeny a gyomrod, magad is tudod. *(Grusénak)* A férjed nem a városban van, hát akkor hol van?

Lavrenti A hegyen túlra ment férjhez, azt mondja.

Sógornő Úgy, a hegyen túlra. *(maga is leül enni)*

Gruse Azt hiszem, le kell fektetnetek valahova, Lavrenti.

Sógornő *(folytatja a kihallgatást)* Ha sorvadásos, mind elkapjuk tőle. Van a férjednek tanyája?

Gruse Katona.

Lavrenti De apai részről tanyája is van, egy kicsi tanya.

Sógornő Nem háborúzik? Miért nem?

Gruse *(erőlködve)* Háborúzik ő.

Sógornő Akkor miért iparkodsz a tanyára?

Lavrenti A férje a háború után a tanyájára megy.

Sógornő De te már most oda tartasz?

Lavrenti Ott akarja megvárni.

Sógornő *(élesen felkiált)* Szosszo, a lepényt!

Gruse *(lázasan motyog)* Tanya. Katona. Várni. Ül le, teli tál.

Sógornő Ez skarlát.

Gruse *(felpattan)* Van egy tanyája, igenis!

Lavrenti Azt hiszem, csak kimerült, Aniko. Nem néznél utána, hogy mi van a lepénnyel, kedves?

Sógornő De mikor jön vissza, hiszen a háború, mint hírlik, csak most tört ki újra? *(kiabálva kacsázik kifelé)* Szosszo, hol bujkálsz? Szosszo!

Lavrenti *(gyorsan feláll, Gruséhoz megy)* Mindjárt kapsz a kamrában egy ágyat. Aniko jó lélek, de csak evés után.

Gruse *(odanyújtja neki a gyereket)* Fogd! *(Lavrenti átveszi a gyereket, közben körülnéz.)*

Lavrenti De nem maradhattok sokáig. Anika jámbor, mint már említettem.

(Gruse összeesik. A bátyja felfogja estében.)

Énekes

A leány beteg volt.
Magához vette tutyimutyi bátyja öt.
Az őszt után eljött a tél.
A tél hosszú volt.
A tél rövid volt.
Senki se tudhatott arról.
A patkány nem haraphatott,
A tavasz nem sietett.

(Gruse a szerszámkamrában, szövőszéknél. A gyerekek a földön guggol. Mindkettőjükön pokrócok.)

Gruse

(sző és közben énekel)
Amikor a kedves férfi megindult,
Jegyese könyörögve szaladt utána,
Könyörögve sírt és sírva okította:
Kedves úr, kedves úr,
Hogyha most csatába mész,
Harcba ha szállsz az ellenséggel,
Harcba ha szállsz az ellenséggel,
Had elé ki ne állj,
Had után ne kocogj te,
Elöl a vérvörös lángok,
Hátul vérvörös füst,
Maradj a harc közepében,
A harc közepében épen,
Ott légy, hol a zászlótartó,
Ott légy, hol a zászlótartó,
Az első meghalnak mind,
A hátul lévők nem élik túl,
Ki középen megy, az hazatér,
Ki középen megy, az hazatér.

Michel, ravasznak kell lennünk. Ha meghúzzuk magunkat, mint a svábbogarak, elfelejti a sógornő, hogy a házában vagyunk. Akkor maradhatunk olvadásig. És ne sírj a hidegtói. Aki szegény és még fázik is, azt nehéz megszeretni.

(Lavrenti lép be. Leül a húga mellé.)

Lavrenti

Miért ültök pokrócokba csavarva, mint a kocsisok? Csak nem túl hideg ez a kamra?

Gruse

(sietve leveszi a sálját) Nincs hideg, Lavrenti.

Lavrenti

Ha túl hideg volna, akkor ne ücsörögj itt a gyerekekkel. Aniko ezt nem tudná megbocsátani magának. *(szünet)* Remélem, a pópa nem faggatott ki a gyerekekről?

Gruse

Faggatott, de semmit sem árultam el.

- Lavrenti Ez jó. Anikóról akartam beszélni veled. Jó lélek ő, csak nagyon, nagyon finom érzésű. Még ha az emberek nem veszik különösebben szájukra a tanyát, ő akkor is aggályoskodik. Mert olyan mély érzésű, tudod. Egyszer egy fejlőlánynak lukas volt a zoknija a templomban, és azóta az én drága Anikóm két pár harisnyát húz fel, ha templomba megy. *(fülel)* Biztos vagy abban, hogy nincsenek itt patkányok? Mert ez esetben nem lakhattok itt. *(Zörej hallatszik, mintha csöppek hullanának a tetőről.)* Mi csöpög?
- Gruse Talán egy lukas hordó.
- Lavrenti Igen, nyilván egy hordó. Most már egy fél éve vagy itt, nem? Anikóról beszéltem? Természetesen nem meséltem el neki azt a dolgot a vértésekkel, gyenge a szíve. Ezért nem tudja, hogy nem kereshetsz munkát, és ezért mondta tegnap, amit mondott.
- (Ismét hallgatják, hogyan olvad a hó.)*
- El sem tudod képzelni, hogyan aggódik a katonáért. „És ha hazatér és nem találja a feleségét?” - kérdi, és ébren hánykolódik. „Tavasz előtt nem jöhet” - mondom én. Milyen jó asszony. *(A csöppek gyorsabban esnek.)* Mikor jön, mit gondolsz, mi a véleményed? *(Gruse hallgat.)* Ugye szerinted sem tavasz előtt? *(Gruse hallgat)* Látom, magad sem hiszed már, hogy visszajön. *(Gruse nem felel.)* De ha kitavaszodik és a hó elolvad itt és a szorosokban, akkor nem maradhatsz nálunk tovább, mert akkor kereshetnek itt is, és annyi a szóbeszéd egy apátlan gyerekről. *(A hulló csöppek harangjátéka felerősödik és állandósul.)*
- Lavrenti Gruse, olvad a hó a tetőn, itt a tavasz.
- Gruse Igen.
- Lavrenti *(buzgón)* Hadd mondjam el neked, hogy mit csinálunk. Egy hely kell neked, ahol ellehetsz, és mivel gyereked van *(sóhajt)* férjet is kell szerezned, hogy az emberek ne köszörüljék rajtad a nyelvüket. Óvatosan megtudakoltam tehát, hogyan szerezhetünk neked egy férjet. Gruse, találtam egyet. Beszéltem az asszonnyal, van egy fia, közvetlenül a hegyen túl, meg egy kis tanyája, már meg is egyeztem vele.
- Gruse De én nem mehetek férjhez, várnom kell Szimon Chachavára.
- Lavrenti Igaz. Erre is gondoltam. Nem az ágyban kell neked férfi, hanem papíron. Ilyet találtam. Az illető parasztasszony fia haldoklik éppen. Hát nem csodálatos ez? Mindjárt beadja a kulcsot. És pont úgy van minden, ahogy mi mondtuk: „Férj a hegyen túl”! Mihelyt odaérsz hozzá, kileheli a lelkét, és rögvest özvegy leszel. Ehhez mit szólsz?
- Gruse Egy pecsétes írás jól jönne nekem, Michel miatt.
- Lavrenti Minden a pecséten múlik. Pecsét nélkül még a perzsa sahnak sem hinnék el, hogy sahn. És meghúzhatod magadat valahol.

Gruse Mennyit kér az az asszony?

Lavrenti Négyszáz piaszttert.

Gruse Honnan van annyi?

Lavrenti *(bűntudatosan)* Aniko tejpenze.

Gruse Ott senki se ismer bennünket. Rendben van.

Lavrenti *(feláll)* Rögtön tudatom az illetővel. *(gyorsan el)*

Gruse Mennyi parazsat gyűjtesz a fejemre, Michel. Úgy jöttem hozzád, mint a búzaszem az ég madaraihoz. És mert egy keresztény lélek minden morzsáért lehajol, hogy semmi se vesszen kárba. Michel, jobban tettem volna, ha gyorsan kimegyek Nukhából azon a húsvétvasárnapon. Magam húztam magamra a vízes-lepedőt.

Énekes A vőlegény már haldokolt,
Ekkor jött a menyasszony.
A vőlegény anyja várja már,
Várja őt, az utcán, és sürgeti „ne késs!”
A lány a csöpp gyerekekkel jött,
Kit egy tanú jól eldugott míg folyt az esküvő.

(A színt közfal osztja ketté: egyik oldalon ágy. Légyháló mögött egy nagyon beteg ember fekszik mereven. A másik oldalra berohan az Anyós, kezénél fogva húzza maga után Grusét. Mögöttük Lavrenti a gyerekekkel.)

Anyós Gyorsan, gyorsan, különben feldobja nekünk a talpát, még az esküvő előtt. *(Lavrentinek)* De hogy gyereke van, arról nem volt szó.

Lavrenti Mit számít az? *(a haldokló felé bökö)* Neki édes mindegy, ebben az állapotában.

Anyós Neki! De én nem élem túl ezt a szégyent. Mi tisztességes emberek vagyunk. *(sírni kezd)* Az én Juszupom nincs rászorulva arra, hogy egy leányanyát vegyen feleségül.

Lavrenti Na jó, ráteszek még kétszáz piaszttert. Írásba kaptad, hogy a tanyát te öröklöd, neki viszont joga van arra, hogy két évig itt lakjon.

Anyós *(a könnyeit szárogatva)* Alig futja a temetési költségekre. Remélem, nem húzódozik majd a munkától. Most meg hova tűnt a szerzetes? Csak a konyhaablakon kúszhatott ki. Nyakunkra hozza az egész falut, ha híre terjed, hogy Juszup a végét járja, jaj Istenem! Érte megyek, de a gyereket nem láthatja.

Lavrenti Majd vigyázok, hogy ne lássa, de valójában miért szerzetes jön, miért nem pap?

Anyós A szerzetes éppúgy megteszi. Csak ne fizettem volna ki előre a járandóságának a felét. Hát nem kiszökött a kocsmába? Remélem... *(elszalad)*

Lavrenti Spórolt a papon, a nyomorult. Olcsó szerzetest bérelt.

Gruse Küldd át nekem Szimon Chachavát, ha még eljön.

Lavrenti Jó. *(a beteg felé bök.)* Nem akarsz megnézni?
(Gruse magához veszi Michelt, és a fejét rázza.)

Lavrenti Meg se moccan. Remélhetőleg nem késtünk el.
(Felkapják a fejüket. A másik oldalon szomszédok jönnek be, körülnéznek, és felsorakoznak a falaknál. Elkezdnek halkán imákat mormolni. Az anyós jön a szerzetessel.)

Anyós *(dühös csodálkozással, a szerzetesnek)* Nyakunkon az áldás. *(Meghajlik a vendégek előtt.)* Pár pillanatnyi türelmet kérek. Megérkezett a városból fiam menyasszonya, sürgősségi sütyöt tartunk. *(A szerzetessel bemegy a hálószobába.)* Tudtam, hogy kifecseged. *(Grusénak)* Rögtön megtarthatjuk az esküvőt. Én és a menyasszony bátyja... *(Lavrenti megpróbál elbújni a háttérben. Miután gyorsan visszavette Grusétól Michelt. Most az anyós int neki, hogy tüntesse el.)* Én vagyok a tanú, meg a menyasszony bátyja.

(Gruse meghajlik a szerzetes előtt. A fekhelyhez mennek. Az anyós hátracsapja a légyhálót. A szerzetes latinul ledarálja az esketés szövegét. Közben az anyós szakadatlanul mutogat Lavrentinak, hogy adja tovább a gyereket. Lavrenti azonban ehelyett a szertartást mutogatja a gyerekeknek, hogy ez el ne sírja magát. Egyszer megfordul Gruse, hogy lássa a gyereket, Lavrenti ekkor a gyerek kezecskéivel integet neki.)

Szerzetes Kész vagy-e arra, hogy uradnak hűséges, engedelmes és jó hitestársa légy, és el ne hagyd, míg a halál el nem választ benneteket?

(Mivel a haldokló nem válaszol, a szerzetes megismétli a kérdését, aztán körülnéz.)

Anyós Persze, hogy kész rá. Nem hallottad az „igen”-t?

Szerzetes Na jó, tekintsük a házasságot megkötöttnek, de mi lesz az utolsó kenettel?

Anyós Azzal semmi. Elég drága nekem az esküvő egymagában. És most a gyász néppel kell törődnöm. *(Lavrentinak)* Hétszázban állapodtunk meg?

Lavrenti Hatszázban. *(fizet)* Nem szaporítom a vendégek számát, nem áhítozom új ismeretségekre. Hát ég áldjon Gruse, és ha előzvegyült húgom alkalomadtán meglátogat engem, akkor az én feleségem „Hozott Isten”-nel fogadja, különben megnézheti magát. *(Elmegy. A vendégek közönyösen néznek utána.)*

Szerzetes Ha szabad kérdeznem, miféle gyerek ez?

Anyós Hol van itt gyerek? Nem látok gyereket. És te se látsz. Megértetted? Különben esetleg én is láttam, mit műveltél a kocsmá mögött. Gyere.

(Bemennek a szobába, ahol Gruse a földre ültette és nyugalomra intette a gyereket. Grusét az anyós bemutatja a szomszédasszonyoknak.)

	Ez itt a menyem. Még élve találta az én drága Juszupomat.
Egy asszony	Már egy éve nyomja az ágyat, nem? Amikor az én Vaszilimat behívták, még ott volt a búcsúztatásán.
Másik asszony	Szörnyű ez egy ilyen tanyának, a kukorica lábon, a paraszt meg az ágyban. Megváltás neki, ha nem szenved sokáig. Én mondom.
Első asszony	<i>(bizalmasan)</i> Eleinte még azt gondoltuk, hogy a behívók miatt esett ágynak, hiszen érti. Most meg a végét járja!
Anyós	Üljetek le, kérlek, mindjárt hozom a süteményt.
	<i>(Az anyós int Grusénak, a két nő a hálókamrába megy, felemelik a földről a süteménnyel megrakott fémlapokat. A vendégek, köztük a szerzetes is, leülnek a földre és fojtott hangon beszélgetnek.)</i>
Egy paraszt	<i>(akinek a szerzetes egy palackot nyújt át, melyet a reverendájából húzott ki)</i> Van egy csöppség is itt, azt mondja? Hol szedhette fel Juszup?
Harmadik asszony	Az asszonykának mindenestre szerencséje volt, hogy még főköttő alá került, hiszen Juszup már a végsőket rúgja.
Anyós	Máris pletykálnak, és közben felzabálják, amit a torra sütöttem, és ha nem hal meg ma, akkor holnap süthetek újra.
Gruse	Majd sütök én.
Anyós	Amikor tegnap este erre lovagoltak a katonák, kimentem, hogy kik azok, és visszajövet látom, úgy fekszik mint egy halott. Ezért küldtem értetek. Már nem tarthat sokáig. <i>(fülel)</i>
Szerzetes	Kedves gyász- és násznép! Megrendülve állunk ennél a gyász és nászágnál, mert a nő főköttő alá kerül, a férfi pedig a föld alá. A vőlegény máris kihűl, a menyasszony máris tüzel. Mert a nászágyon valakinek az Utolsó Akarata nyúlik el, és ez hat az érzékekre. Milyen különböző, kedveseim, az emberek sorsa, ah! Az egyik meghal azért, hogy teste porrá váljon, amelyből vétetett, ámen.
Anyós	<i>(figyelte a beszédet)</i> Most áll bosszút. Nem lett volna szabad ilyen olcsó papot bérelnem, híg is a leve. Aki drágább, az ad magára. Sorában olyan is van, aki szent ember hírében áll, de az persze egy vagyonba kerül. Az ilyen ötven piaszteres papnak nincs méltósága, és jámborsága is pont ötven piasztert ér, egy rézpénzzel se többet. Amikor érte mentem a kocsmába, éppen egy beszédet tartott, és ezt üvöltötte: „Vége a háborúnak, most a békét kell túlélnünk!” Be kell mennünk.
Gruse	<i>(süteményt ad Michelnek)</i> Edd a süteményt és maradj szép csendben, Michel. Mi most tiszteletreméltó emberek vagyunk.

(Kiviszik a vendégekhez a süteményekkel magrakott fémtálcákat. A haldokló felegyenesedett a légyháló mögött, kidugja a fejét, és a két asszony után néz. Aztán visszahanyatlik. A szerzetes két flaskát húz ki a reverendájából, és átnyújtja őket a mellette ülő parasztnak. Három zenész lép be, a szerzetes vigyorogva rájuk kacsint.)

Anyós *(a zenészeknek)* Mit akartok itt ezekkel a hangszerekkel?

Zenész Anasztáziusz testvér *(a szerzetes felé bökö)* azt mondta nekünk hogy itt lagzi van.

Anyós Micsoda, még három ingyenélőt hozol a nyakamra? Nem hallottátok, hogy odabent egy haldokló fekszik?

Szerzetes Művész számára csábító feladat ez. Játshatnának elcsukló nászindulót vagy fergeteges halotti táncot.

Anyós Játsszatok legalább, ha már mindenáron ennetek kell. *(A zenészek egyveleget játszanak. Az asszonyok körbepínálják a süteményt.)*

Szerzetes A trombita kész gyerekvisítás, és te mit dobolsz világgá, kisdob?

Paraszt *(a szerzetes mellett)* Mi volna, ha táncolna a menyasszony a zenére?

Szerzetes A zenére vagy a csontzenére?

Paraszt *(a szerzetes mellett, énekel)*

Juci Hájsegg, Juci Hájsegg, de a férje rozzant mákvirág,
Azt mondja Juci, a fene bánja, hisz fő a ház meg
a házasság, meg a házasság,
S ha szórakozni vágyik, ha vágyik, ha vágyik,
A házasság kötelékét elveti, tüstént elveti, elveti,
És inkább gyertyát állít, azt állít, felállít,
Egy vastag gyertyát állít,
Hisz jobban jár ha, jobban jár ha inkább gyertyát állít.

(Az anyós kidobja a részeg parasztot. A zene elhallgat. A vendégek zavarban vannak. Szünet.)

Vendégek *(hangosan)* Hallottátok: visszatért a Nagyherceg! - A hercegek most is ellene vannak. - A perzsa sah állítólag nagy hadsereget kölcsönzött neki, hogy rendet teremtsen Grúziában. - Hogy lehetséges ez? Hiszen a perzsa sah gyűlöli a Nagyherceget. - De a rendetlenséget is gyűlöli. - Mindenesetre vége a háborúnak. Már jönnek is haza a katonáink.

(Gruse elejti a fémtálcát a süteményekkel.)

Asszony *(Grusénak)* Rosszul vagy? Ez az izgalomtól van a szegény Juszup miatt. Ül le és pihend ki magad, kedves.

(Gruse majdnem összeesik.)

Vendégek Most úgy lesz minden, mint korábban volt. - De adónk, az több lesz, mert meg kell fizetnünk a háborút.

Gruse *(erőtlenül)* Ki mondta, hogy jönnek haza a katonák?

Férfi Én.

Gruse Lehetetlen.

Férfi *(egy asszonynak)* Mutasd meg neki a sáladat. Egy katonától vettük. Perzsa munka.

Gruse *(megnézi a sálat)* Hazatérnek.

(Hosszú szünet. Gruse letérdel, mintha a süteményeket akarná összeszedni. Közben kivesszi blúzából a lánccon függő ezüst keresztet, megcsókolja és imádkozni kezd.)

Anyós *(miközben a vendégek némán nézik Grusét)* Mi van veled? Miért nem törödsz a vendégeinkkel? Mi közünk a városi bolondságokhoz?

Vendégek *(mivel Gruse homlokát a padlóhoz szorítja és nem mozdul, folytatják a hangos beszélgetést)* A katonák perzsa nyergeket árulnak, van, aki mankóra cseréli őket. - A főemberek közül csak az egyik fél nyerheti meg a háborút, a katonák közül azonban mindkét fél elveszíti. - Legalább háború nincs már. Az is valami, ha nem vihetnek el benneteket katonának. *(A paraszt felemelkedik a fekvőhelyén. Fülel.)* - Csak még két hétig legyen jó idő. - Körtefánk szinte semmit sem teremnek az idén.

Anyós *(süteményt kínál)* Vegyetek még egy kis süteményt. Jó étvágyat. Van még bőven.

(Az anyós az üres fémtállal a kamrába megy. Nem látja a beteget, és éppen lehajol egy teli tálért, amikor a beteg rekedten megszólal.)

Juszup Mennyi süteményt tömsz még a pofájukba? Hát szarom én a pénzt? *(Az anyós ijedten megfordul, és rémülten mered rá. Juszup előmászik a légyháló mögül.)* Azt mondták, hogy vége a háborúnak?

Első asszony *(a másik helyiségben barátságosan Grusénak)* Van valakije a fiatal asszonynak a fronton?

Férfi Jó hír, hogy hazajönnek, mi?

Juszup Mit bámulsz? Hol az a nőszemély, akit rám sóztál feleségnek?

(Mivel nem kap választ, kimászik az ágyból, és az anyós mellett ingben áttámolyog a másik helyiségbe. Az anyós remegve követi a süteményes tállal.)

Vendégek *(megpillantják, kiabálnak)* Jézus, Mária, Szent József! Juszup!

(Mindenki feláll riadtan, az asszonyok az ajtó felé nyomakodnak. Gruse, még mindig térden, hátranéz és a parasztra bámul.)

Juszup A legszívesebben halálra zabálnátok magatokat, mi? Kifelé, amíg ki nem löklek benneteket! *(A vendégek sietősen elhagyják a házat. Komoran Grusénak)* Keresztülhúztam a számításaidat, mi?

(Gruse nem felel. Juszup megfordul és elvesz egy kukoricamávét a fémtálról, melyet az anyós nyújt felé.)

(Juszup meztelenül ül egy magas facsöbörben, az anyós egy kannából tölt a vízhez. A szomszédos kamrában Gruse Michel mellé guggol, aki szalmagyékény-foldozósdit játszik.)

Juszup Le se szarsz. A feleségem vagy és nem vagy a feleségem. Ahol fekszel, ott senkise fekszik, és más se feket oda. Hajnalban halálfáradtan megyek ki a mezőre, este pedig hiába fekszem le, az ördög nem hagy aludni. Az isten nőt csinált belőled, de mit csinálsz te? Nem terem annyit a földem, hogy asszonyt vehessek magamnak a városban, és még oda is kéne utazni. Az asszony gyomlál és szétteszi a lábát, ez áll minálunk a kalendáriumban. Hallasz egyáltalán?

Gruse Igen. *(halkan)* Nem öröm nekem, hogy le se szarlak.

Juszup Nem öröm neki! Önts! *(az anyós önt a vízhez)* Aú!

Énekes Hűs patak tükrén, míg mosta a szennyest,
Egy férfi arcát látta ő,
És az az arc fakult folyvást, míg múlt a sok hónap,
Ahogy a szennyest a fák alatt mosta,
Hallotta hangját, amikor rezgett a nyírfa,
És egyre halkabb lett e hang, ahogy múlt a sok hónap,
Egyre több a mentség és a sóhajlás,
Dőlt a verejték meg a könnyek.
Telt-múlt a sok hónap, Michel nőttön nőtt.

(Gruse egy kis pataknál guggol, és fehérneműt márt a vízbe. Kisé messzebb néhány gyerek ácsorog. Gruse Michellel beszél.)

Gruse Játshatsz velük, Michel, de ne tñrd, hogy parancsolgassanak neked, csak mert te vagy a legkisebb.

(Michel bólint, és odamegy a gyerekekhez. Új játékot találnak ki.)

Legnagyobb gyerek Ma lefejezősdi játszunk. *(egy kövér gyereknek)* Te vagy a herceg. Ne vess. *(egy lánynak)* Te vagy a kormányzó felesége, sírj, amikor lecsapják a fejét. Én vágom le. *(megmutatja fakardját)* Ezzel. Először is az udvarba vezetik a kormányzót. Elöl megy a herceg, hátul a kormányzóné.

(A menet összeáll, a kövér megy elöl és nevet. Aztán jön Michel és a legnagyobb fiú, végül a síró lány.)

Michel *(megáll)* Én is vágok fejet.

A legnagyobb fiú A fejet én vágom le. Te vagy a legkisebb. Kormányzót a legkönnyebb játszani, csak le kell térdelni, hogy levágják a fejedet, ez nem nehéz.

Michel Én is akarok kardot.

A legnagyobb fiú Az enyém *(belerűg)*

Lány *(átkiabál Grusénak)* Elrontja a játékot.

Gruse *(nevet)* A kiskacsa, azt mondják, nem fél a víztől.

A legnagyobb fiú Te lehetsz a herceg, ha tudsz nevetni.

(Michel megrázza a fejét.)

Kövér fiú Én nevetek a legjobban. Hadd vágja le egyszer a fejedet, aztán te vágod le az övét, aztán meg én.

(A legnagyobb fiú vonakodva odaadja Michelnek a fakardot és letérdel. A kövér leül, és a combját csapkodva teli torokból nevet. A lány nagyon hangosan sír. Michel meglengeti a nagy kardot, odacsap az előtte térdelő fiú nyakára és orra bukik.)

A legnagyobb fiú Aú! Majd én megmutatom neked, hogy kell rendesen odavágni!

(Michel elfut, a gyerekek utána. Gruse utánuk néz és nevet. Amikor visszafordul, a patak túloldalán Szimon Chachava áll, a katona. Szakadozott egyenruhát visel.)

Gruse Szimon!

Szimon Kegyed Gruse Vachnadze?

Gruse Szimon!

Szimon *(szertartásosan)* Áldja meg az Isten egészséggel a kisasszonyt.

Gruse *(boldogan feláll és mélyen meghajol)* Isten áldja a vitéz urat. És adjunk neki hálát, hogy egészségben hozta haza.

Szimon Finomabb halat fogtak ki nálam, így aztán nem faltak fel, mondta a kardhal.

Gruse Bátorság, mondta a kukta, szerencse, mondta a hős.

Szimon És itt mi a helyzet? Ki lehetett bírni a telet, a szomszéd kíméletes volt?

Gruse A tél kicsit kemény volt, a szomszéd pedig olyan, mint mindig, Szimon.

Szimon Megkérdezhetem: egy bizonyos személy még mindig a vízbe dugja a lábát, amikor mos?

Gruse Válaszom: „nem”, mert leselkednek a bozótból.

Szimon A kisasszony vitéz urat mondott. Csakhogy egy zsoldfizető áll előtte.

Gruse Ez ugye havi húsz piaszter?

Szimon És kvártély.

Gruse *(könnyes szemmel)* A kaszánya mögött, a datolyafák alatt.

Szimon Pontosan ott. Látom, valaki terepszemlét tartott.

Gruse Így igaz.

Szimon És nem felejtett. *(Gruse megrázza a fejét)* Akkor hát a kulcs még forgatja a zárat, mint mondani szokták? *(Gruse némán nézi majd ismét megrázza a fejét.)* Mi az? Valami baj van?

Gruse Szimon Chachava, én sohase térhetek vissza Nukhába. Történt valami.

Szimon Mi történt?

Gruse Az úgy volt, hogy leütöttem egy vértet.

Szimon Akkor erre Gruse Vachnadzénak bizonyára jó oka volt.

Gruse Szimon Chachava, már nem is hívnak úgy, ahogyan régen hívtak?

Szimon *(szünet után)* Ezt nem értem.

Gruse Mikor változtatnak nevet a nők, Szimon? Várj, elmagyarázom. Senki sem állt közénk, köztünk minden a régiben maradt, ebben nem kételkedhetsz.

Szimon Minden a régiben maradt köztünk, és mégis minden másképpen van?

Gruse Hogy magyarázzam ezt el neked, ilyen kapkodva és a patakon át, nem jönnél át a pallón?

Szimon Talán már nem is szükséges.

Gruse Nagyon szükséges. Gyere át, Szimon, gyorsan!

Szimon Azt akarja mondani a kisasszony, hogy a vőlegény túl későn érkezett?

(Gruse kétségbeesetten nézi Szimont, arcát elborítja a könny. Szimon maga elé bámul. Felemel egy fadarabkát, és farigcsálni kezdi.)

Énekes Oly sok szót váltottak, oly sok szót hallgattak el.
A katona megjött. Hogy honnan jött, arról nem beszél.
Én elmondom, amit gondolt s nem mondott ki.
Már reggel dúlt az ütközet, délben sűrű vér ömlött,
Egy előttem hullt el,
Egy mögöttem hullt el,
Egy mellettem hullt el.
Egyre tiportam a másikat, az ottmaradt, és
Egyet a százados szúrt át.
Hideg dárda járta át a bátyám torkát,
És másnap öcsém mérges füstbe fűlt,
Szíjat vágtak hátamból a tisztek,
Mind a tíz ujjam jégcsap lett a kesztyűben,
Harisnyámba dermedt lábam.
Csak nyírfarügyet kaptam enni,
Csak juharlevet kaptam inni.
A vízben aludtam, jéghideg sziklán.

Szimon A fűben egy sapkát látok. Talán már gyerek is van?

Gruse Van, Szimon, hogyan is titkolhatnám, de ne vedd a szívedre, nem az enyém.

Szimon Azt mondják: ha fúj a szél, mozog minden levél. Ne is szóljon többet a fiatalasszony.

(Gruse földre süti a szemét, és nem beszél többet)

Énekes Túl sok volt a vágy, véget vetett a várakozásnak.
 Megszegve az eskü. Az okról nem esik szó.
 Én elmondom, amit a lány gondolt s nem mondott ki.
 Amikor elmentél, katona, a véres harcba, a rémes harcba,
 Találtam egy kis gyereket, egy veszendőt, gyámoltalant,
 Ha én nem törődöm vele, akkor biztos meghal,
 Így hát lehajoltam minden morzsáért a földre,
 Szét kellett tépnem magam, hogy az idegen gyerek éljen.
 Kell olyan is, ki segít. Mert a fácska friss vizére vár.
 Eltéved a kisborjú, ha pásztora rossz, és nem hallja, miképp bög.

Szimon Add vissza a keresztet, amit neked adtam. Vagy inkább dobd el
 a patakba. *(Megfordul, menni akar.)*

Gruse Szimon Chachava, ne menj el, nem az enyém, nem az enyém!
 (Gyermekeiabálást hall.) Mi baj, gyerekek?

Hangok Katonák jöttek! - Magukkal viszik Michelt!
 (Gruse megdermed a rémülettől. Két vértés jön, Michelt vezetik kezénél fogva)

Egy vértés Te vagy Gruse? *(Gruse bólint.)* A te gyereked ez?

Gruse Igen. *(Szimon elmegy).* Szimon!

Vértés Bírói parancsunk van arra, hogy a városba vigyük ezt a gyereket,
 akit gondozol, mert fennforog annak gyanúja, hogy ő Michel
 Abasvili, Georgi Abasvili kormányzónak és feleségének: Natella
 Abasvilinek a fia. Itt az írás, a pecsétekkel.
 (Kivezetik a gyereket.)

Gruse *(utánuk szalad, kiabál)* Hagyjátok itt, kérlek, az enyém!

Énekes A katonák elvitték a drágát, a kedvest,
 Az árva Gruse már megy a vészes városba.
 A nő, aki szülte gyermekért indít pert.
 A mostohát sújtja a vád.
 Ki ítél és miképpen? Most majd kié a gyerek?
 Ki lesz a bíró itt? Egy pompás? Egy aljas?
 A város lángolt.
 És a bíró székén Acdak ült.

5.

A BÍRÓ TÖRTÉNETE

Énekes

Halljátok most a bíró történetét:
Hogyan lett bíró, miképpen ítelt, és miféle bíró is ő.
A zendülés idején húsvétvasárnap,
A Nagyherceg bukásakor, amikor Abasvili kormányzónak,
Michel apjának a fejét vették,
Acdak falusi írnok a fák közt egy szökevényt talált,
S elrejtette őt a kunyhójában.

(Acdak rongyosan és részegen betámogat a kunyhójába egy koldusnak öltözött menekültet.)

Acdak

Ne prüszkölj, nem vagy te ló. És nem ment meg a rendőrségtől, ha futsz, mint a tavaszi takony. Állj már meg, nem hallod? *(Ismét elkapja a szökevényt, aki továbbtrappolna, mintha át akarna trappolni a kunyhó falán.)* Ülj le és abrakolj, itt egy darab sajt. *(Egy ládából, rongyok alól előkotor egy sajtdarabot. A szökevény mohón nekilát.)* Rég nem zabáltál? *(A szökevény dörmög.)* Miért rohantál úgy, seggfej? A rendőr észre se vett volna.

Szökevény

Kellett.

Acdak

Majré? *(A szökevény értetlenül bámul rá.)* Betojtál? Féltél? Hm. Ne csámcsogj, mint valami nagyherceg vagy disznó. Ezt ki nem állom. Csak a nagyméltóságú szarháziakat kell elviselnünk olyanoknak, amilyeneknek isten megteremtette őket. Téged nem. Hallottam, hogy egy főbíró a bazárban evés közben elfingotta magát, annyira független volt. Ha elnézem, hogyan eszel, szörnyű gondolataim támadnak. Miért hallgatsz, mint a csuka? *(élesen)* Mutasd a kezed. Nem hallod? Azonnal mutasd meg a kezedet. *(A szökevény habozva kinyújtja elé a kezét.)* Fehér. Tehát nem vagy koldus! Hamisítvány vagy, vándorló csalás! Én meg elduglak, mint egy rendes embert. Minek menekülsz tulajdonképpen, ha földbirtokos vagy, mert az vagy, ne tagadd, látom a büntudatos képeden! *(feláll)* Kotródj! *(A szökevény tétován nézi.)* Mire vársz, parasztnyúzó?

Szökevény

Üldöznek. Osztatlan figyelmet kérek, van egy indítványom.

Acdak

Mid van? Indítványod? Ez a pimaszság csúcsa! Indítványa van neki. Vakaródzunk, az ujjunk is vérzik, és a piócának indítványa van. Kotródj, ha mondom!

Szökevény

Tisztelem az álláspontját, a meggyőződését. Százezer piaszter egy éjszakáért, na?

Acdak

Micsoda, azt hiszed, hogy megvásárolhatsz? Százezer piaszterért? Egy hitvány kis birtok ára. Mondjunk százötvenezeret. Hol a pénz?

Szökevény

Természetesen nincs nálam. Küldve lesz, remélem, nem kétli.

Acdak De még mennyire kétlem. Kotródj!
(A szökevény feláll és az ajtó felé trappol. Hang odakintről.)

Hang Acdak!
(A szökevény megfordul, a szembelévő sarokba trappol, megáll.)

Acdak *(kiált)* Senkit sem fogadok. *(Az ajtóhoz lép.)* Már megint itt szaglászol, Sauva?

Sauva, a rendőr *(kintről szemrehányóan)* Már megint elkaptál egy nyulat, Acdak. Megígérted, hogy nem fordul többé elő.

Acdak *(szigorúan)* Ne beszélj olyasmiről, amit nem értesz, Sauva. A nyúl veszélyes és káros állat, felfalja a növényeket, különösen a dudvának nevezettet, ennélfogva kiirtandó.

Sauva Ne bánj velem ilyen kegyetlenül, Acdak. Elveszttem az állásomat, ha nem járok el ellened. Pedig tudom, hogy jó szíved van.

Acdak Nincs jó szívem. Hányszor mondjam, hogy a szellem embere vagyok?

Sauva *(ravaszul)* Tudom, Acdak. Okosabb vagy valamennyiünkénél ezt te magad mondod, megkérdezlek hát, mint hívó keresztény és mint tudatlan rendőr: ha a hercegtől nyulat lopnak, és én rendőr vagyok, mit csináljak a bűnössel?

Acdak Sauva, Sauva, szégyelld magad! Itt állsz, és egy kérdést intézel hozzám, márpedig semmi sem lehet félrevezetőbb, mint egy kérdés. Képzeld el, hogy nő vagy, mint a Nunovna, ez a rámenős dög, és megmutatod nekem a combodat, mint a Nunovna, és azt kérdezed, hogy mit csináljak a combommal, viszket, hát ártatlanul kérdezi ezt? Nem. Én nyulat fogok, de te embert fogsz. Isten az embert teremtette a saját képmására, és nem a nyulat, ezt te is tudod. Én nyúlevő vagyok, de te emberevő vagy, Sauva, és isten majd ítélkezik fölötted. Menj haza, Sauva, és tarts bűnbánatot. Nem, várj, van itt talán valami a számodra. *(A szökevény felé pillant, aki reszketve áll a sarokban.)* Nem, mégsem, semmi sincs itt. Menj haza és bánd meg a bűneidet. *(Becsapja az ajtót Sauva orra előtt. A szökevénynek.)* Most csodálkozol, mi? Hogy nem szolgáltattalak ki. Csakhogy én ennek a barom rendőrnek még egy poloskát sem szolgáltatnék ki, nem fűlik hozzá a fogam. Rendőr előtt ne reszkess. Ilyen öreg és még mindig ilyen gyáva. Edd tovább a sajtot, de szegény ember módjára, különben mégis csak elkapnak végül. Azt is mutassam meg neked, hogyan viselkedik a szegény ember? *(Visszanyomja ülő pózba, és újra odaadja neki a sajtot.)* Ez a láda az asztal. Könyökölj rá, és most fogd körül a sajtot a tányéron, mintha minden pillanatban elránthatnák előled, honnan tudhatnád, hogy nem így lesz? Fogd a kést, mint egy túl kicsi sarlót, és ne mohón, inkább gondterhelten bámuld a sajtot, mert már tovatűnik, mint minden szépség. *(Nézi a szökevényt.)* A

sarkadban vannak, ez melletted szól, de honnan tudjam, hogy nem tévednek-e? Tifliszben egyszer felakasztottak egy földbirtokost, egy törököt. Kétség sem férhetett ahhoz, hogy parasztjait nem csak egyszerűen kettőbe vágta, mint ez szokásos, hanem fel is négyelte őket, és adót is kétszer annyit préselt ki belőlük, mint mások, buzgalma vitán felül állt, mégis felakasztották, mint egy bűnözőt, csak azért, mert török volt, amiről nem tehetett, micsoda igazságtalanság. Úgy jutott az akasztófára, mint Pilátus a Krédóba. Egyszóval: nem bízom benned.

Énekes

Így adott Acdak a koldusnak éjjelre szállást,
De megtudta, hogy a nagyherceg ő, ez a hóhér,
Szégyenkezett, vádolta magát, utasította a rendőrt,
Hogy vezessék Nukhába, a bíróság elébe.

(A törvényszék udvarában három vértés ücsörög és iszik. Az egyik oszlopon egy férfi lóg bírói talárban. Acdak megbilincselve jön, maga mögött vonszolja Sauvát.)

Acdak

(kiabál) Segítettem a nagyhercegnek, a főtolvajnak, a főhóhérnak, hogy megszökjön! Nyilvános tárgyalást követelek, és szigorú ítéletet az igazság nevében!

Első vértés

Miféle csodabogár ez?

Sauva

Acdak, a mi írunkunk.

Acdak

Én vagyok ez az ocsmány, ez az áruló, a bűn bélyege rajtam! Közöld velük, Lúdtalp, én követeltem, hogy a fővárosba hozzanak bilincsben, mert tévedéshől szállást adtam a Nagyhercegnek illetve Nagydisznónak, mint ez abból a kunyhómban talált okmányból utólag kiderült. *(A vértések tanulmányozzák az okmányt. Sauvának)* Nem tudnak olvasni. Lám, a bűnnel bélyegzett magamagát vádolja! Közöld velük, miképpen kényszerítettelek, hogy loholj utánam fél éjszakán át, mert mindenre fényt akarok deríteni.

Sauva

Folyvást fenyegettél, ez nem volt szép tőled, Acdak.

Acdak

Fogd be a szád, Sauva, ezt nem érted. Új korszak köszöntött ránk, átmennydörög rajtad, véged, a rendőroket kiirtják, nyekk. Mindent kivizsgálják, feltárnak. Akkor már jobb, ha önkéni jelentkezem, hát nem? A nép úgyis utolér. Közöld velük, mit ordítottam a Csizmadia-utcában. *(Széles taglejtésekkel mutatja, miközben a vértésekre sandít.)* „Tudatlanságból megmenekítettem a Nagydisznót, tépjetek szét, testvéreim!” Hogy senki se előzhessen meg.

Első vértés

És mit feleltek?

Sauva

A Mészáros-utcában vigasztalgatták, a Csizmadia-utcában betegre röhögték magukat rajta, ennyi az egész.

Acdak

De nálatok másképpen lesz, tudom, ti vasból vagytok. Testvérek, hol a bíró, hadd vizsgálja ki az ügyemet.

Első vértés *(az akasztottra mutat)* Itt a bíró. És ne testvérezz bennünket, ma este kényes a fülünk.

Acdak „Itt a bíró!” Ilyen választ még sohasem hallottak Grúziában. Városi polgárok, hol van őexcellenciája, a kormányzó úr? *(az akasztófára mutat)* Itt van őexcellenciája, ó, idegen. És hol a Főadószedő? A toborz-briganti? A pátriárka? A rendőrkapitány? Itt, itt, itt, mind agytól egyig itt! Testvérek, éppen ezt vártam titőletek.

Második vértés Állj! Mit vártál tőlünk, díszpinty?

Acdak Azt, ami Perzsiában történt, testvérek, ami Perzsiában történt.

Második vértés És mi történt Perzsiában?

Acdak Negyven éve történt. Mindenkit felkötöttek. Főhivatalnokokat, adószedőket. A nagyapám, ez a maga nemében páratlan ember, a saját szemével látta. Három napon át, mindenütt.

Második vértés És ki uralkodott, miután a főhivatalnokokat felkötötték?

Acdak Egy paraszt.

Második vértés És ki vezette a hadsereget?

Acdak Egy katona, katona.

Második vértés És ki fizette ki a zsoldot?

Acdak Egy kelmefestő, a zsoldot egy kelmefestő fizette ki.

Második vértés Netántán nem egy szőnyegszövő?

Első vértés És miért történt mindez, te perzsa?

Acdak Hogy miért történt mindez? Kell ide különleges ok? Miért vakaródzol, testvér? Háború! Túl hosszú háború! És igazság Sehol! Nagyapám magával hozott egy dalt arról, hogy mi folyt ott. Mindjárt elénekeljük nektek, én és barátom, a rendőr. *(Sauvának)* Tartsd erősen a kötelet, ez illik a dalhoz. *(Énekel, Sauva tartja a kötelét.)*

Mért nem vérzenek a mi ifjaink már,
Mért nem sírnak a lányaink már?
Miért vágóhídon ömlik csak a borjúvér?
Urmi-tónál reggel könnyeket is csak a fűzfa sír.
Ha a király megkíván egy újabb tartományt,

(beszéd) *A paraszttól elveszik a tejpénzt,
A világ tetejét hogy elérjék,*

(beszéd) *A kalibák tetejét lerombolják.
Elviszik férfijainkat mind a négy égtáj felé,*

(beszéd) *Hogy nagyuraink otthon lakmározhassanak.*
A sok harcos öldösi egymást, a főtisztek üdvözlík egymást.

(beszéd) *A kardok eltörték. A csata elveszett.*
Ámde a sisak ára megtérült.
Igaz ez? Igaz ez? Igaz ez? Igaz ez?

Sauva Így, így, így, így, így, így igaz.

II verzió, kottából

Miért nem vérzenek a mi ifjaink már,
Miért nem sírnak a lányaink már?
Miért van vágóhídon a borjúnak több vére?
Miért, hogy Urmi-tónál könnyet csak a fűzfa sír?
Ha a király megkíván egy újabb tartományt,
Elveszik a tejpénzt a paraszttól.
A világ tetejét hogy elérjék.
Kalibák szalmatetejét lerontják.
És a mi férfainkat négy égtáj felé elhurcolják,
Hogy nagyuraink otthon lakmározhassanak.
A sok harcos öldösi egymást, a főtisztek üdvözlík egymást
Az özvegy adógarására ráharapnak, hátha hamis.
A kardok eltörték, a háború elveszett már,
Ámde a sisak ára megtérült.
Igaz ez, igaz ez, igaz ez, igaz ez?

Sauva Így, így, így, így, így igaz.

Acdak Végig hallgatnátok?

(Az első vértés bólint)

Második vértés (a rendőrnek) Ő tanított meg erre a dalra?

Sauva Igenis. Csak nekem nincs jó hangom.

Második vértés Nincs. (Acdaknak) Énekelj csak tovább.

Acdak A második szakasz a békéről szól. (énekel)

A hivatalnokok nem férnek el az irodákban,
Még az utcán is ülnek.
A folyó átszap a parton, a földeket szétrohasztja.
Ki nadrágjába se talál be egyedül, birodalmakat igazgat.
Négyig se tud számolni, de nyolc fogást zabál fel.
Kukoricáját eladná a paraszt,
De az emberek nem vesznek,
Csak éhenvesznek.

[illegible]

(Új nevetés.)

Hájas Herceg

És vajon min lehet itt nevetni, barátaim? Hadd fordítsam komolyra a szót. Grúzia hercegei tegnap reggel megdöntötték a Nagyherceg háborúpárti kormányát, kormányzóit pedig kiküszöbölték. Maga a Nagyherceg sajnos elmenekült. Ebben a sorsdöntő órában szőnyegszövőink, akik sohase férnek a bőrükbe, nem átallottak felkelést szítani, és felakasztották a mi közszeregetnek örvendő városi bíránkat, a mi drága Illo Orbeliáninkat. Khm, khm, khm. Barátaim, nekünk béke kell, béke, béke Grúziában. És igazság! Elhoztam nektek Bicergan Kacbekit, kedves unokaöcsémet, tehetséges ember, legyen ő az új bíró. Elrendelem, hogy a nép hozza meg a döntést.

Első vértés

Azt jelenti ez, hogy mi választjuk a bírót?

Hájas Herceg

Úgy van. A nép egy tehetséges emberre adja voksát. Tanácskozatok barátaim. *(Miközben a vértések összedugják a fejüket)* Légy nyugodt, kis rókám, a tied az állás. És mihelyt elcsíptük a Nagyherceget, ennek a csürhének sem kell többé kinyalnunk a seggét.

Vértések

(tanakodnak) Teli a nadrágjuk, mert még nem csípték el a Nagyherceget. - Ezt ennek a falusi írnoknak köszönhetjük, mert futni hagyta. - Még nem érzik magukat biztonságban, ezért mondja „barátaim”, meg hogy a „nép hozza meg a döntést”. - Most még igazságot is akar Grúziában. - De ha már szórakozunk, akkor szórakozzunk, és most szórakozzunk. - Megkérdezzük az írnokot, az mindent tud az igazságról. Hé, gazfickó...

Acdak

Hozzám beszéltek?

Első vértés

(folytatja) szeretnéd, ha az unokaöcs lenne a bíró?

Acdak

Engem kérdeztek? Csak nem engem kérdeztek, mi?

Második vértés

Miért ne? Egy jó viccnél semmi se jobb.

Acdak

Ha jól értelek benneteket, a veséjébe akartok látni. Igazam van? Nincs valami bűnözőtök a raktáron, egy igazi hétpróbás, hogy a jelölt megmutathassa, mit tud?

Harmadik vértés

Lássuk csak. Odalent a kormányzó-koca két doktora. Már hozzuk is őket.

Acdak

Állj, az nem megy. Nem dobhattok be valódi bűnözőket, ha nincs kinevezett bíró. Nem baj, ha ökor, de előbb ki kell nevezni, különben sérelmet szenved a jog, és ez olyan érzékeny valami, mint mondjuk a lép: nem ütheted ököllel, mert beköszönt a halál. Ti felköthetitek mindkettőt, ez nem sérthet jogot, mert nem volt jelen bíró. Igazságot mindig a lehető legkomolyabban kell szolgáltatni, annyira hülye. Ha például a bíró elítél egy asszonyt, mert ez kukoricamálét lopott a gyerekének, és ítélet-hirdetés közben nincs rajta talár, vagy olymódon vakaródzik, hogy látni lehet több mint egyharmadát, vagyis ha a combtövét

vakarja, akkor gyalázat az ítélet, és sérelmet szenved a jog. Inkább ítélkezhet egy bírói talár és egy bírói kalap, mint egy ember ezek nélkül. A jog elillan, mint a kámfor, ha nem vigyázunk. Egy kancsó bort sem úgy próbáltok ki, hogy a kutya elé öntitek, és miért nem? Mert akkor fellefetyelné, és nem volna többé bor.

Első vértés Mit javasolsz tehát, szőrszálhasogató?
Acdak Én majd eljátszom nektek a vádlottat. Már tudom is, mifélett. *(A fülükbe súg valamit.)*
Első vértés Te?
(Iszonyatosan nevetnek.)
Hájas Herceg Hogyan döntöttetek?
Első vértés Úgy döntöttünk, hogy próbát teszünk. Ez a mi barátunk vádlottat játszik, és itt a jelölt számára a bírói szék.
Hájas Herceg Szokatlan eljárás, de miért ne? *(Unokaöccsének)* Ez csak formaság, kis rókám. Mit tanultál, ki fut be előbb, a kocogó vagy a robogó?
Unokaöcs Az osonó, Arzén bácsi.
(Az unokaöcs beleül a székbe, a Hájas Herceg mögé áll. A vértések a lépcsőre ülnek, Acdak beszalad a Nagyherceg félreismerhetetlen járását utánózva.)
Acdak Ismer engem itt valaki? Én vagyok a nagyherceg.
Hájas Herceg Mi ő?
Első vértés A nagyherceg. Tényleg ismeri.
Hájas Herceg Jó.
Első vértés Mehet a tárgyalás.
Acdak Idehallgass, engem háborús gyújtogatással vádolnak. Nevetséges. Mondom: nevetséges. Elég ez? Ha nem elég, ügyvédek is hoztam magammal, ötszáz darabot. *(Maga mögé mutat, úgy tesz, mintha sok ügyvéd volna körülötte.)* Igényt tartok a terem összes meglévő ülőalkalmatosságára ügyvédek számára.
(A vértések nevetnek. A Hájas Herceg velük nevet.)
Unokaöcs *(a vértéseknek)* Kívánjátok, hogy tárgyaljam az ügyet? Meg kell mondanom, hogy némelyest legalábbis szokatlannak találom, úgy értem, az ízlés szempontjából.
Első vértés Láss neki.
Hájas Herceg *(mosolyogva)* Bánj el vele, kis rókám.
Unokaöcs Rendben. Grúzia népe kontra Nagyherceg. Mit hoz fel a védelmére, vádlott?

Acdak Sok mindent. Persze magam is olvastam, hogy háború vesztve. Háborút annak idején olyan hazafiak tanácsára üzentem, mint amilyen Kacbeki bácsi. Állítsák ide Kacbeki bácsit mint tanút. *(A vértések nevetnek.)*

Hájas Herceg *(a vértéseknek, nyájasan)* Belevaló fickó. Mi?

Unokaöcs Indítvány elutasítva. Ön természetesen nem vádolható azzal, hogy hadat üzent, hiszen ezt minden uralkodónak meg kell tennie hébe-hóba, hanem csak azzal, hogy rosszul vezette a hadsereget.

Acdak Ostobaság. Egyáltalán nem vezettem. Vezettettem. Hercegekkel vezettettem. Persze elpuskálták.

Unokaöcs Tagadja netán, hogy bírta a főparancsnoki tisztelet?

Acdak Semmiképp sem. Azt én mindig bírtam. Már születésemkor dada lepocskondiázva. Neveltetésem folytán a szart klotyón bocsájtom ki. Hivatalnokaimnak mindenkor megparancsoltam, hogy kasszámból lopjanak, a tisztek csak akkor botozzák a bakákat, ha megparancsolom, földesurak csak akkor bújnak ágyba parasztasszonyokkal, ha legszigorúbban megparancsolom. Kacbeki bácsi pocakot csakis az én parancsomra nevel.

Vértések *(tapsolnak)* Ez jó. - Éljen a Nagyherceg!

Hájas Herceg Kis rókám, felelj neki! Veled vagyok.

Unokaöcs Felelek neki, mégpedig a törvény méltóságát tartva szem előtt. Vádlott, őrizze meg a törvény méltóságát.

Acdak Helyes. Megparancsolom Önnek, hogy folytassa a kihallgatást.

Unokaöcs Nekem semmit sem parancsolhat. Állítja tehát, hogy a hercegek kényszerítették hadat üzeni. Hogy állíthatja akkor, hogy a háborút a hercegek pusztították el?

Acdak Katonát keveset küldtek, pénzt hűtlenül kezeltek, beteg lovakat hoztak, támadáskor bordélyban vedeltek. Kihallgatandó Kacbeki bácsi mint tanú.

(A vértések nevetnek)

Unokaöcs Arra a szörnyűséges állításra merészkedik, hogy ennek az országnak a hercegei nem harcoltak?

Acdak Dehogyan. Hercegek harcoltak. Harcoltak hadiszállítási szerződésekért.

Hájas Herceg Sok ami sok. Ez a fickó úgy beszél, mint egy szőnyegszövő.

Acdak Valóban? Csak az igazságot mondom.

Hájas Herceg Felkötni! Felkötni!

Első vértés Csak nyugodtan. Folytasd, felség!

Unokaöcs Nyugalom! Most ítéletet hirdetek: Felkötendő. Nyakánál fogva. Háborút vesztett. Ítélet kimondva. Fellebbezés nincs. Elvezetni!

Hájas Herceg *(hisztérikusan)* Elvezetni! Elvezetni! Elvezetni!

Acdak Fiatalember, komolyan tanácsolom, kerülje nyilvánosság előtt ezt az érces, pattogó beszédmodot. Nem alkalmazták házörző kutyának, ha üvölt mint a farkas. Értve vagyok?

Hájas Herceg Felkötni!

Acdak Ha az emberek felfigyelnek arra, hogy hercegek ugyanazt a nyelvet beszélik mint Nagyherceg, még együtt akasztják fel Nagyherceggel a hercegeket. Ítélet egyébként hatályon kívül helyezve. Ok: háború elvesztve, de nem a hercegeké. Hercegek háborújukat megnyerték. 3,863,000 piaszttert fiztettek maguknak le nem szállított lovakért.

Hájas Herceg Felkötni!

Acdak 8,240,000 piaszttert sosem látott legénységi ellátmányért.

Hájas Herceg Felkötni!

Acdak Győztesek tehát. Háborús vesztes csupán Grúzia, aki nem képviselteti magát e bíróság előtt.

Hájas Herceg Azt hiszem, ennyi elég, barátaim. *(Acdaknak)* Leléphetsz, akasztófavirág. *(A vértéseknek)* Úgy gondolom, most már módokban áll megerősíteni hivatalában az új bírót.

Első vértés Igen, ez módunkban áll. Hozzátok ide a bírói talárt. *(Az egyik vértés a másik hátára mászik, és lehúzza az akasztottról a kabátját.)* És most *(az unokaöcsnek)* tűnj el, hogy megfelelő segg kerüljön a megfelelő székbe. *(Acdaknak)* Lépj elő, helyezkedj el a bírói székben. *(Acdak habozik)* Ül be, ember. *(A vértések belekergetik Acdakot a székbe.)* Mindig mindig a bíró volt gazember, most egy gazember lesz a bíró. *(Ráakasztják a bírói talárt, fejébe nyomnak egy palackosarat.)* Nézzétek, micsoda bíró!

Énekes Már dúlt a polgárháború, ki úr volt, most megingott,
A vértések a bírói székre Acdakot ráültették,
Két évig Acdak volt a bíró aztán.
Midőn lobogtak a lángok.
És a város vérben ázott,
Svábbogár jött, mérges pókok haraptak,
Gyilkos verte ércpункat,
Sátán lakta vén papunkat,
És a bíró talárjában az Acdak.

(A bírói székben ül Acdak, almát hámoz. Sauva söpri a helyiséget. Az egyik oldalon tolószékben egy nyomorék, az orvos mint vádlott, és egy rongyokba bújtatott sánta férfi. A másik oldalon egy fiatalember, zsarolással vádolják. Egy vértés áll őrt, a vértések lobogójával.)

Acdak Tekintettel az ügyek nagy számára, a bíróság ma mindig két ügyet tárgyal egyidejűleg. Mielőtt nekilátnék, rövid közlendő: elfogadok. *(Kinyújtja a kezét. Csak a zsaroló ad neki pénzt.)* Jogot formálok arra, hogy az egyik felet itt a bíróság semmibevétele miatt *(a nyomorékra pillant)* megbüntessem. *(Az orvosnak)* Te orvos vagy, te pedig *(a nyomoréknak)* vádolod őt. Az orvos tehet az állapotodról?

Rokkant Igenis. A guta ütött meg miatta.

Acdak Tehát hanyagul üzte hivatását.

Rokkant Több mint hanyagul. Pénzt kölcsönöztem ennek az embernek, hogy tanulhasson. Sohase törlesztette a tartozását, és amikor hallottam, hogy ingyen kezeli betegeit, megütött a guta.

Acdak Joggal. *(a sántának)* Hát te mit akarsz itt?

Sánta Én vagyok a páciens, kegyelmes uram.

Acdak Nyilván a lábadat kezelte.

Sánta De nem a rosszat. A bal lábam volt reumás, ő viszont a jobbat operálta meg, ezért sántítok most.

Acdak És ezt ingyen csinálta?

Rokkant Egy ötszáz piasztteres operációt ingyen! Semmiért. Egy „Isten fizesse meg”-ért. Én fizettem ennek az embernek a tanulmányait. *(az orvosnak)* Azt tanultad az iskolában, hogy ingyen operálj?

Orvos Kegyelmes uram, a tiszteletdíjat csakugyan az operáció előtt szoktuk átvenni, mert a pácienst előtte készségesebben fizet, mint utána, ami emberileg érthető. A szóban forgó esetben azt hittem, hogy szolgám megkapta már a tiszteletdíjamat. Ebben tévedtem.

Rokkant Tévedett! Egy jó orvos sohasem téved! Operáció előtt elvégez bizonyos vizsgálatokat.

Acdak Így igaz. *(Sauvának)* Hát a másik ügyben mi a vád, közvádoló úr?

Sauva *(buzgón söpörgetve)* Zsarolás.

Zsaroló Tisztelt bíróság, ártatlan vagyok. Én csak tájékozódtam a szóban forgó földbirtokosnál, hogy valóban megerőszakolta-e az unokahúgát. A lehető legbarátságosabban felvilágosított, hogy nem tette ezt, és pénzt csak azért adott, hogy nagybátyámat beírathassam egy zeneiskolába.

Acdak Aha! *(az orvosnak)* Te ellenben, doktor, nem találsz enyhítő körülményt eljárásodra, mi?

Orvos Legfeljebb csak azt, hogy tévedni emberi dolog.

Acdak Nem tudod, hogy egy jó orvosnak felelősségteljesen kell viselkednie, ha pénzügyekről van szó: Hallottam olyan orvostól, aki egy kifecamodott újból ezer piaszttert húzott ki, mert kitalálta, hogy a baj oka a vérkeringésben keresendő, amit egy rossz orvos

talán nem vett volna észre, máskor pedig gondos kezeléssel egy közepes húgycsőből aranyfolyót varásott elő. Nincsen mentséged, doktor! Egy Uxu nevű gabonakereskedő az orvosi fakultásra itatta be a fiát, hogy megtanuljon a pénzzel bánni, ilyen kiváló nálunk az orvosképzés. *(a zsarolónak)* Hogy hívják a földbirtokost?

Sauva

Nem óhajtja, hogy megnevezzék.

Acdak

Akkor ítéleteket hirdetek. A bíróság a zsarolást bizonyítottnak tekinti, téged pedig *(a rokkantnak)* ezer piaszter büntetésre ítélek. Ha másodszor is megüt a guta, az orvos ingyen kezel, esetleg amputál is majd. *(a sántának)* Neked kárpótlásul megítélünk egy üveg sósborszeszt. *(a zsarolónak)* Neked a közvádlónál be kell fizetned tiszteletdíjad felét, amiért a bíróság nem teszi közzé a földbirtokos nevét, ezen kívül azt tanácsoljuk, hogy tanulj orvostudományt, mert erre a hivatásra születél. Téged pedig, orvos, megbocsájthatatlan szakmai tévedésed miatt felmentünk a vád alól. Jöhetnek a következők!

Énekes a zenészeivel:

Kútnál korsó sosem olcsó,
S ami drága, törni vágya
Zsákba macska igazságunk van csak.
Egy garasért ő jogot mért,
Ezért várjuk, vágyva vágyjuk
Hogy fölötte is ő üljön, az Acdak.

(A hadi út menti karavánszerájából kijön Acdak, a hosszú szakállú vén fogadós követi. A szolgál és Sauva cipeli mögöttük a bírói széket. Egy vértess a vértések lobogójával elfoglalja őrhelyét.)

Acdak

Tegyétek ide. Itt legalább friss a levegő, és a citromliget felől a szellő az arcukba csap. Az igazság istennőjének jót tesz, ha a szabadban bajlódunk vele. A szél a nyakába fújja a szoknyáját, és látni lehet, hogy mi van alatta. Sauva, túl sokat ettünk. Fárasztóak ezek a szemleutak. *(a fogadósna)* A menyedről van szó?

Fogadós

A család becsületéről van szó, kegyelmes uram. Panaszt teszek a fiam helyett, aki üzleti ügyben a hegyen túl időzik. Ez ott a vétkes szolgál, ez pedig az én szájalomra méltó menyem.

(Elfátyolozva jön a meny, egy buja idomzatú perszóna.)

Acdak

(leül) Elfogadok. *(a fogadós sóhajtván pénzt ad neki)* Na, túlestünk a formáságokon. Megerőszakolásról van szó?

Fogadós

Kegyelmes uram, rajtakaptam a fickót, éppen a szalmára fektette a mi Ludovikánkat a lóistállóban.

Acdak

A lóistállóban, nagyon helyes. Csodálatos lovak. Különösképpen egy kis fakó tetszett nekem.

Fogadós

Természetesen rögtön a lelkére beszéltem Ludovikának, a fiam helyett.

Acdak *(komolyan)* Mint mondtam, tetszett nekem az a fakó.

Fogadós *(hidegen)* Csakugyan? Ludovika megvallotta nekem, hogy a szolga hált vele, mégpedig jóváhagyása nélkül.

Acdak Vedd le a fátyladat, Ludovika. *(Ludovika leveszi a fátylát)* Ludovika, tetszel a bíróságnak. Mondd el, hogyan történt.

Ludovika *(mint aki szöveget mond fel)* Amikor beléptem az istállóba, hogy megtekintsem az újszülött csikót, azt mondta kéretlenül a szolga: „Meleg van máma”, és tenyerét a bal mellemre helyezte. Azt mondtam neki: „Ne tedd ezt”, de ő csak tovább tapogatott a maga erkölcstelen módján, ami haragra gerjesztett. Mielőtt átláthattam volna bűnös szándékán, bizalmas viszonyba került velem. Már megtörtént a dolog, amikor apósom belépett és véletlenül összerugdalt.

Fogadós *(magyarázólag)* A fiam helyett.

Acdak *(a szolgának)* Elismered, hogy te kezdted?

Szolga Igenis.

Acdak Ludovika, szereted az édességet?

Ludovika Igen, a napraforgómagot.

Acdak Hosszan ücsörögsz a fürdővizes dézsában?

Ludovika Úgy fél óra hosszat.

Acdak Közvádló úr, rakd le a késedet oda, a földre. *(Sauva lerakja a kését)* Ludovika, menj és emeld fel a közvádló kését.

(Ludovika a csípőjét ringatva a késhez megy és felemeli.)

Acdak *(rámutat)* Látjátok! Hogyan billegteti? A bűn indítéka lelepleződött. Az erőszakátétel bizonyítást nyert. Túl sokat eszel, különösképpen édességet, sokáig ülsz a langyos vízben, lusta vagy és túl puha a bőrod, és mindezekkel a tulajdonságokkal megerőszakoltad ezt a szegény embert. Azt hiszed, a bíróság figyelmen kívül hagy egy ilyen ringó feneket? Hiszen ez előre megfontolt támadás, veszélyes fegyverrel. Arra ítélnék, hogy átengedd a bíróságnak a kis fakót, amelyen apósod szokott lovagolni a fia helyett, és most velem jössz az istállóba, hogy a bíróság helyszínt szemlét tarthasson, Ludovika.

(A grúz hadi úton helyiségről helyiségre hordozzák a vértések a bírói székekben ülő Acdakot. Mögötte Sauva, aki az akasztófát cipeli, és a kis fakót vezető szolga.)

Az énekes a zenészeivel: Míg odafönt verekedtek,
 Jobban ment a lenticnek,
 Nem volt annyi „Add ide!” és „Megcsaplak!”,
 Tarsolyában hamis mérce,
 Trükköt csellel jóvátéve
 Ment a grúzok tarka útján az Acdak.
 Gazdagoktól amit elvett,

(a kis menet távolodik)

Öregasszony	Kegyelmes úr, első éjszaka nem tudtam még, hogy Banditusz csodatévő szent, akkor még csak a tehenről volt szó. De néhány nappal később eljöttek hozzám éjjel a nagygazda szolgái, hogy visszavegyék tőlem a tehenet. Az ajtó előtt sarkon fordultak és tehen nélkül mentek haza, és fejükön öklömnyi púpok nőttek. Innen tudtam, hogy Szent Banditusz elváltottatta a szívüket, és rendes emberekké tette őket. <i>(a bandita hangosan nevet)</i>
Első nagygazda	Én tudom, mi változtatta meg őket.
Acdak	Nagyszerű. Majd elmondod később. Folytasd.
Öregasszony	Kegyelmes úr, ezután Suteff nagygazda javult meg, pedig ő valóságos ördög volt, mindenki tudja. De Szent Banditusz közbenjárására elengedte nekem a kis szántóföld bérét.
Második nagygazda	Mert valaki leszúrta a legelőn a teheneimet. <i>(a bandita nevet)</i>
Öregasszony	<i>(Acdak intésére)</i> Aztán egy szép reggelen berepült hozzám egy sonka az ablakon át. A keresztcsontomat találta, még most is sántítok, nézze, kegyelmes úr. <i>(Megy néhány lépést. A bandita nevet.)</i> Megkérdem, kegyelmes úr! Mikor hoztak egy szegény öregasszonynak sonkát csoda nélkül? <i>(a bandita csuklani kezd)</i>
Acdak	<i>(feláll a székeről)</i> Anyóka, kérdésed a törvényszék szívének közepébe talált. Légy szíves, ülj le.
<i>(Az öregasszony habozva beül a bírói székbe. Acdak a borospohárral a földre ül.)</i>	
Acdak	Anyóka, a legszívesebben így hívnálak: Grúzia anyja, a Fájdalmas, A Megrabolt, kinek fiai a háborúban, Kit ököllel vertek, a Reményteljes, Aki sír itt, ha egy tehenet kap. Aki csodálkozik, ha nem verik. Anyóka, ítélkezz felettünk irgalmasan!
	<i>(üvöltve a nagygazdáknak)</i> Valljátok meg, hogy nem hisztek a csodában, istentelenek! Fejenként ötszáz piaszterre ítélek benneteket istentelenségetekért. Kifelé!
<i>(A nagygazdák kilopódnak.)</i>	
Acdak	Te pedig, anyóka, és te, jámbor férfiú, igyatok meg egy kancsó bort a közvádolóval és Acdakkal.
Énekes a zenészeivel:	Ő a törvényt úgy megszegte, Mintha áldott kenyér lenne, Jog roncsáról láttuk, hányat partra rak. Volt valaki végre-végre, Aki vigyáz a szegényre, Kit üres kéz fizetett le, az Acdak. Hétszázharminc nappal, éjjel Mérte hamis mérlegével Panaszát sok rongyos-bongyos alaknak.

Ült a székben, nép bírója,
Feje fölött akasztófa,
Cinkelt jogát így osztotta az Acdak.
A rendetlenség véget ért már, jött a Nagyherceg vissza,
Jött a kormányzóné is vissza.
Könyörtelen törvényt ültek, sok ember belehalt,
Lángolt újra a külváros, félni kezdett Acdak.

(Acdak bírói széke ismét a törvényszék udvarán áll. Acdak a földön ül és a cipőjét foldozza, közben Sauvával beszélget. Kintről lárma. A fal mögött a Hájás Herceg fejét viszik lándzsára tűzve.)

Acdak

Szolgaságod napja, sőt talán percei is meg vannak számlálva, Sauva. Hosszú ideig az értelem vaszabláján vezettelek, mely véresre tépte a szádat, észokokkal ostromoltalak és logikával kínoztalak. Természetedtől fogva gyenge ember vagy, és ha egy érvet vetnek eléd ravaszul, mohón bezabálsz, nem bírod megtartóztatni magad. Természeted szerint egy magasabbrendű lény kezét kell nyálnod, de magasabbrendű lény sokféle van, és most jön a te felszabadulásod, nemsokára ismét követheted alantas hajlamaidat, és csalhatatlan ösztönödet, mely arra tanít, hogy otromba talpadat emberi arcokba plántáld. Mert a zűrzavar és a rendetlenség kora végeleért, és nem jött el az a nagy korszak, amelynek leírását megtaláltam Káosz Dalában. Ezt most elénekeljük még egyszer, együtt, e csodálatos időszak emlékezetére, ülj le, és ne fogj hamis hangot. Ne félj, nem baj, ha meghallják, népszerű refrénje van. *(énekel)*

Húgom, főd el fejed,
Bátyám, hozd késed,
Kizökkent az idő.
A finom emberek panaszkodnak,
A kis emberek örvendeznek.
A város kikergeti utcáiról az erőseket.
A hivatalokba betörnek, a jobbágylistákat szétszaggatják.
Az urakat malomkőhöz ültették.
Kik a napvilágot sohasem látták, odakint sétálnak most.
Az ébenfából való áldozati ládikákat szétvágják,
Az isteni mahagónit ágyakká hasogatják.
Akinék nem volt kenyere, annak most csúrjei vannak,
Aki gabonát koldult, most gabonát oszt.

Sauva

Ó, ó, ó.

Acdak

Hol késel tábornok? Kérlek, kérlek, kérlek, teremts rendet! Hát igen, csaknem idáig jutottunk volna, ha továbbra sem törődött volna senki a renddel. De most a Nagyherceg, akinek én, barom, megmentettem az életét, visszatért a fővárosba, és a perzsák kölcsönöztek neki egy hadsereget, hogy rendet csináljon. A

külváros már lángol is. Hozd ide azt a vastag könyvet, amelyen ülni szoktam. *(Sauva elhozza a bírói széktől a könyvet Acdak felüti.)* Ez a törvénykönyv, te vagy rá a tanú, hogy mindig használtam.

Sauva Igen, hokedlinek.

Acdak Most viszont kibogarászom belőle, hogy mit süthetnek rám. A nincstelenekkel ugyanis kesztyűs kézzel bántam, ezt drágán kell majd megfizetnem. Mankót csempésztam a szegények hóna alá, tehát felkötnék majd részegeskedésért, bekukucskáltam a gazdagok zsebébe, ami stiláris hiba. És sehova se bújhatok, mindenki ismer, hiszen mindenkinek segitettem.

Sauva Jön valaki.

Acdak *(riadtan feláll, majd székében imbolyog)* Vége. De azt a szíves-séget senkinek sem teszem meg, hogy emberi nagyságot tanúsítsak. Térden könyörgök irgalmadért, ne menj most el, már nyáladzom is. Félek a haláltól.

(Natella Abasvili, a kormányzó özvegye az Adjutánssal és egy vértessel be.)

Kormányzóné Hát ez miféle csodabogár, Salva?

Acdak Készséges szolgálja vagyok, kegyelmes asszonyom, állok rendelkezésére.

Adjutáns Natella Abasvili, az elhalálozott kormányzó felesége most tért haza, és kétéves fiát, Michel Abasvilit keresi. Tudomására jutott, hogy a gyermeket egyik volt cselédje a hegyekbe hurcolta.

Acdak Előteremtjük, Nagyméltóságú Asszonyom, parancsára.

Adjutáns Ez minden.

Kormányzóné *(elmenőben)* Ez az ember nekem nem szimpatikus.

Acdak *(mélyen hajlongva követi az ajtóig)* Mindent elrendezünk, Nagyméltóságú Asszonyom. Parancsára.

6.

A KRÉTAKÖR

Énekes

Most elmondom nektek, hogy folyt a per
Abasvili kormányzó gyerekéért,
Hogy nyert a gyerek valódi anyát
A próba által, amelynek neve: Krétakör.

(A nukhai törvényszék udvara. Vértések vezetik be Michelt, átmennek vele az udvaron, és hátul ki. A kapu alatt egy vértés lándzsájával visszatartja Grusét, míg a gyereket elvezetik. Azután beengedik az udvarra. Vele van Abasvili egykori kormányzó szakácsnője. Távoli lárma. Az ég alja vörös.)

Gruse

Derék gyerek, már egyedül mosakszik.

Szakácsnő

Az a szerencséd, hogy nincs igazi bíránk, csak az Acdak. Ez egy részeg disznó, semmit sem fog fel, a legnagyobb tolvajokat is futni engedi. Mert mindent összezavar, és a gazdagok sohasem kenik meg eléggé, a magunkfajta néha megússza nála.

Gruse

Ma szükségem van a szerencséire.

Szakácsnő

El ne ijeszd. *(Keresztet vet.)* Azt hiszem, gyorsan elimádkozom még egy rózsafüzért, hogy részeg legyen a bíró. *(Hangtalanul imádkozik, miközben Gruse még mindig a gyereket keresi, hiába.)* Csak azt nem értem, miért akarod mindenáron megtartani, a mai időkben, amikor nem is a tied.

Gruse

Az enyém: én neveltem.

Szakácsnő

Sosem törted a fejedet azon, hogy mi lesz, ha visszajön az anyja?

Gruse

Először azt gondoltam, hogy visszaadom neki, aztán azt gondoltam, hogy nem jön már vissza.

Szakácsnő

Kölesönszoknya is melegít, mi? *(Gruse bólint.)* Azt valloem eskü alatt, amit akarsz, mert rendes lány vagy. *(Gyakorolja a szöveget.)* Vállaltam a gondozását öt piaszterért, aztán a Gruse elhozta tőlem húsvét vasárnapján, este, amikor azok a zavargások voltak. *(Megpillantja a közeladó Szimon Chachavát.)* Hanem Szimon ellen vétkeztél, beszéltem vele, nem fér a fejébe.

Gruse

(nem látja Szimont) Nem tudok most törődni vele, ha semmit sem ért.

Szakácsnő

Megértette, hogy a gyerek nem a tied, de hogy férjezett állapotban vagy, és nem lehetsz szabad, amíg a halál nem választ el, az magas neki.

(Gruse megpillantja és üdvözli Szimont.)

Szimon

(komoran) Tudatni szeretném az asszonnyal, hogy hajlandó vagyok esküt tenni. A gyerek apja én vagyok.

Gruse *(halkan)* Köszönöm, Szimon.

Szimon Egyszersmind tudatni szeretném, hogy ez semmire sem kötelez engem, és az asszonyt sem.

Szakácsnő Erre semmi szükség. Hiszen férjnél van, tudod.

Szimon Ez az ő dolga, és nem kell az orrom alá dörgölni.

(Két vértess be.)

Vértess Hol a bíró? - Látta valaki a bírót?

Gruse *(elfordul és elfedi az arcát)* Állj elé. Nem lett volna szabad Nukhába jönnöm. Ha összefutok azzal a vértessal, akit fejbe kólintottam...

Egy vértess *(azok közül, akik a gyereket hozták, előlép)* A bíró nincs itt.

(A két vértess tovább keres.)

Szakácsnő Remélhetőleg nem esett baja. Bárki mással kevesebb az esélyed, mint ahány foga van a tyúknak.

(Egy másik vértess be.)

Vértess *(aki a bírót kereste, jelenti emennek)* Csak két öreg ember van itt, meg egy gyerek. A bíró meglépett.

A másik vértess Tovább keresni!

(Az első két vértess elsiet, a harmadik ott marad. Gruse felkiált. A vértess sarkon fordul. Ő az örvezető, egész arcát heg borítja.)

Vértess *(a kapuban)* Mi van, Sotta? Ismered?

Örvezető *(miután hosszan bámulta Grusét)* Nem.

Vértess *(a kapuban)* Állítólag ő lopta el a kis Abasvilit. Ha tudsz arról valamit, hozzád vágnak egy halom pénzt, Sotta.

(Az örvezető káromkodva el.)

Szakácsnő Ez volt az? *(Gruse bólint)* Azt hiszem, ez tartja a száját. Különben be kellene vallania, hogy elszalasztotta a gyereket.

Gruse *(felszabadultan)* Már csaknem elfelejtettem, hogy mégiscsak megmentettem őt ezektől...

(A kormányzó felesége az adjutánssal és két ügyvéddel be.)

Kormányzóné Hála istennek legalább a nép nincs itt. Nem bírom a szagukat, migrénem lesz tőlük.

Első ügyvéd Kérem, Nagyságos Asszony, fontolja meg tüzetesen mindazt, amit mond, amíg, nincs új bíránk.

Kormányzóné De hiszen semmit se mondtam, Illo Suboladze. Szeretem a népet, őszinte, egyszerű észjárását, csak éppen a szagától kapok migrént.

Második ügyvéd Alig lesz közönségünk. A lakosság túlnyomó többsége a külvárosi zavargások miatt magára zárta az ajtaját.

Kormányzóné Ez az a perszóna?

Első ügyvéd Hódolattal kérem, Natella Abasvili, tartózkodjék a sértő értelmű megnyilatkozásoktól, míg nem bizonyosodunk meg arról, hogy a Nagyherceg kinevezte az új bírót, és mi megszabadultunk a hivatalban lévőtől, akinél nyomorultabbat még senkise látott bírói talárban. De mintha már a dolgok mozgásba lendülnének, nézze csak.

(Vértések érkeznek az udvarra.)

Szakácsnő A nagyságos asszony azon nyomban kitépné a hajadat, ha nem tudná, hogy Acdak a nyomorultakat pártolja. Arcról íté.

(Két vértés kötelet erősít az oszlophoz. Bevezetik a megbilincselte Acdakot. Mögötte szintén bilincsben, Sauva. Sauva mögött a három nagygazda.)

Vértés Meg akartál szökni, mi? *(Megüti Acdakot)*

Egy nagygazda Húzzátok le a talárját, mielőtt felkötitek!

(A vértések és a nagygazdák lerángatják Acdakról a talárját. Alatta rongyos alsóruha. Egyikük meglöki Acdakot.)

Vértés *(odalöki egy másikhoz)* Kell egy rakás igazság? Itt van!

(„Kapt el!” és „Nekem nem kell!” kiáltásokkal dobálják egymásnak Acdakot, amíg össze nem rogy. Ekkor a talpára rántják és a hurokhoz vonszolják.)

Kormányzóné *(aki a „labdajáték” közben hisztérikusan tapsolt)* Ez a fickó nekem első látásra unszimpatikus volt.

Acdak *(liheg, arcát vér borítja)* Nem látok, adjatok egy rongyot.

Másik vértés Mit akarsz látni?

Acdak Titeket, kutyák. *(Ingével törli a vért szeméből.)* Hozott isten, kutyák! Hogy vagytok, kutyák? Milyen a kutyavilág, ízlik a bűze? Akadt újra nyalnivaló csizma? Halálra marjátok egymást megint, kutyák?

(Az örvezető kíséretében egy porborította lovas jön be. Börzsákból iratokat vett elő, ezek közt lapoz. Most beavatkozik.)

Porborította lovas Állj, itt a Nagyherceg írása, az új kinevezési okmányok.

Örvezető *(üvölt)* Vigyázz!

(Mindenki vigyázzba áll.)

Porborította lovas Az új bíróról ez olvasható: Azt a férfiút nevezzük ki, akinek egy az ország szempontjából fölöttébb fontos élet megmentése köszönhető, egy bizonyos Acdakot Nukhából. Melyik az?

Sauva *(Acdakra mutat)* Az ott, az akasztófa alatt, excellenciás uram.

Örvezető *(üvölt)* Mi folyik itt?

Vértés Kérek engedélyt, hogy jelentsem: Ökegyelmessége korábban is Ökegyelmessége volt, ámde ezeknek a nagygazdáknak a feljelentésére a Nagyherceg ellenségének nyilvánították.

Örvezető *(a nagygazdákra mutat)* Elvezetni! *(Elvezetik őket, miközben szakadatlanul hajlonganak.)* Gondoskodjatok arról, hogy Ökegyelmességét ne háborgassák tovább. *(A Porborított lovassal el.)*

Szakácsnő *(Sauvának)* Az úrnő tapsolt. Remélem, látta a bíró úr.

Első ügyvéd Katasztrófa.

(Acdak elájul. Lecipelik a bitó alól, magához tér, ismét ráadják a talárját, kitántorog a vértések csoportjából.)

Vértések Ne vegye rossz néven, kegyelmes úr! - Mit óhajt, kegyelmes úr?

Acdak Semmit, kutyatársaim. Egy nyalható csizmát, alkalomadtán. *(Sauvának)* Megkegyelmezek neked. *(Leveszi Sauváról a bilincset.)* Hozz nekem abból az édes vörösből. *(Sauva el)* Tűnjetek el, tárgyalásom lesz. *(Vértések el, Sauva visszaérkezik egy kancsó borral. Acdak hosszan iszik.)* Valamit az ülepem alá! *(Sauva odaviszi a törvénykönyvet, a bírói székre helyezi, Acdak leül.)* Elfogadok!

(A panaszosok eddig gondterhelten tanakodtak, most felszabadult mosoly tűnik fel az arcukon. Pusmogni kezdenek.)

Szakácsnő Jajaj.

Szimon „Kutat harmattal nem tölthetsz fel” - mondják.

Ügyvédek *(közelednek Acdakhoz, aki várakozásteljesen feláll.)* Fölöttébb nevetséges ügy, kegyelmes uram. - Az alperes megszőktette a gyermeket, és vonakodik visszaszármaztatni.

Acdak *(eléjük tartja a kezét, és Gruséra pillant)* Nagyon vonzó nőszemély. *(még kap pénzt)* Megnyitom a tárgyalást, és teljes őszinteséget követelek. *(Grusénak)* Kiváltképpen tőled.

Első ügyvéd Tisztelt Bíróság! A vér, ahogy a népi szólás tartja, nem válik vízzé. Ez az ősi bölcsesség...

Acdak A bíróság tudni kívánja, mennyi tiszteletdíjat kap az ügyvéd.

Első ügyvéd *(meghökkenve)* Mit tetszik parancsolni? *(Acdak nyájasan összedörzsöli a hüvelyk- és a mutatóujját.)* Vagy úgy! Ötszáz piaszt, ökegyelmessége, hogy válaszoljak a bíróság szokatlan kérdésére.

Acdak Hallottátok? Szokatlan a kérdés. Azért kértem, mert egészen másképp hallgatom Önt, ha tudom, hogy becses.

Első ügyvéd *(meghajol)* Köszönöm kegyelmes úr. Tisztelt Bíróság! A vér köteléke minden más köteléknél erősebb. Anya és gyermek: van-e bensőségesebb viszony? Elszakítható-e egy anyától gyermeke? Tisztelt Bíróság! A gyermek az anyában fogant meg a szerelem szent önkívületében, az anya hordozta a testében őt, vérével táplálva, kínok közt szülte. Tisztelt Bíróság! Tudvalévő, hogy még a vad nösténytigris is, ha kölykeit elrabolják,

nyughatatlanul csatangol, önmaga árnyékaként a hegyekben.
Maga a természet...

- Acdak *(félbeszakítja, Grusénak)* Mit válaszolsz erre, meg mindarra, amit az ügyvéd úr még mondana?
- Gruse A gyerek az enyém.
- Acdak Ez minden? Remélem, be is bizonyítod. Mindenesetre azt tanácsolom, áruld el nekem, miért hiszed, hogy neked kell ítélnem a gyereket?
- Gruse Én neveltem legjobb tudásom és lelkiismeretem szerint, mindig felhajtottam neki valami ennivalót. Többnyire tető volt a feje fölött, és hallatlanul sok vesződséget vállaltam magamra miatta, még pénzembe is került. Nem törődtem a kényelemmel. Arra szoktattam a gyereket, hogy barátságos legyen mindenkivel, és kezdettől fogva munkára neveltem, amennyire lehetett, még nagyon kicsit.
- Első ügyvéd Kegyelmes úr, jellemző, hogy ez a nőszemély állítólagos gyereke vonatkozásában személyes vérségi kötelékre nem hivatkozik.
- Acdak A bíróság ezt tudomásul veszi.
- Első ügyvéd Köszönöm, kegyelmes uram. Engedje meg, hogy egy porig sújtott anya, aki elvesztette már a férjét, és most okkal fél attól, hogy gyermekét is elveszíti, néhány szót intézzon Önhöz. Nagyméltóságú asszonyom, Natella Abasvili...
- Kormányzóné *(halkan)* Uram, fölöttébb kegyetlen sorsom arra kényszerít, hogy visszakérjem Öntől szeretett gyermekemet. Nem az én feladatom, hogy egy kifosztott anya lelki kínjait ecseteljem Önnek, félelmeit, álmatlan éjszakáit, a sok...
- Másik ügyvéd *(kitör)* Hallatlan, hogyan bánnak ezzel az asszonnyal! Férje palotájába be se léphet, zárolják birtokainak a jövedelmét, ridegen tudatják vele, hogy a jövedelem az örökös személyéhez fűződik, a gyerek nélkül semmihez sem foghat, az ügyvédek sem fizetheti. *(Az első ügyvédnek, aki e kitörés miatt érzett kétségbeesésében frenetikus gesztusokkal próbálja elhallgattatni.)* Kedves Illo Suboladze, miért nem mondjuk ki kereken, hogy végül is az Abasvili-vagyonról van szó?
- Első ügyvéd Kérem, tisztelt Szandro Oboladze! Megállapodtunk abban... *(Acdaknak)* Természetesen megfelel a valóságnak, hogy tisztelt ügyfelünknek az igen tetemes Abasvili-vagyon fölötti rendelkezési joga is e per kimenetelétől függ, de tudatosan használtam az „is” szót, hogy hangsúlyozzam: ügyünk homlokterében egy anya emberi tragédiája áll, mint ahogy ezt Natella Abasvili jogai említette megrendítő fejtegetéseinek elején. Ha Michel Abasvili nem örökölné a vagyont, akkor is ügyfelem hön szeretett gyermeke volna!

Acdak	Állj! A bíróságot megindítja a vagyon megemlézése, mert ezt az emberiség bizonyítékának tekinti.
Második ügyvéd	Köszönöm, kegyelmes úr. Kedves Illo Suboladze, azt minden- esetre bizonyítani tudjuk, hogy a nőszemély, aki a gyermeket magához ragadta, nem a gyermek anyja. Engedtessek meg nekem, hogy a póré tényeket a törvényszék elé tárjam. A gyer- mek, Michel Abasvili a körülmények szerencsétlen láncolata folytán anyja menekülésekor hátramaradt. Gruse, a palota egyik konyhalánya, jelen volt ezen a húsvét vasárnapon, és meg- figyelték, hogy miként sürgölődik a gyermek körül...
Szakácsnő	Az asszony csak azzal törődött, hogy milyen ruhákat vigyen magával!
Második ügyvéd	<i>(zavartalanul)</i> Csaknem egy évvel később Gruse felbukkant egy hegyi faluban, egy gyermek kíséretében, és férjhez ment egy...
Acdak	Hogy jutottál a hegyi faluba?
Gruse	Gyalog, kegyelmes úr, és a gyerek az enyém.
Szimon	Én vagyok az apja, kegyelmes úr.
Szakácsnő	Én viseltem a gondját, kegyelmes úr, öt piaszterért.
Második ügyvéd	Ez a férfi Gruse vőlegénye, tisztelt bíróság, vallomása ezért hitelt nem érdemel.
Acdak	Hozzád ment férjhez a hegyi faluban?
Szimon	Nem, kegyelmes úr. Egy paraszthoz ment.
Acdak	<i>(odainti Grusét)</i> Miért? <i>(Szimon felé bökö)</i> Nem jó vele az ágyban? Az igazságot mondd.
Gruse	Odáig nem jutottunk el. A gyerek miatt mentem férjhez. Hogy tető legyen a feje fölött. <i>(Szimonra mutat)</i> Ő el volt a háborúban, kegyelmes úr.
Acdak	És most megint veled akar, mi?
Szimon	Kérem jegyzőkönyvbe venni...
Gruse	<i>(haragosan)</i> Már nem vagyok szabad, kegyelmes úr.
Acdak	És a gyerek, ezt állítod, kurválkodás gyümölcse? <i>(Gruse nem válaszol.)</i> Kérdek tőled valamit: Milyen gyerek ez? Rongyos utcakölyök, vagy finom legényke, tehetős családból!
Gruse	<i>(dühösen)</i> Olyan, mint a többi.
Acdak	Azt kérde: kiütözköztek rajta csecsemőkorában kifinomult vonások?
Gruse	Egy orr ütözközött ki az arcából.

- Acdak Egy orr ütközött ki az arcából. Ezt a válaszat fontosnak tekintem. Azt mesélik rólam, hogy egyszer ítélethirdetés előtt kimentem és beleszaglásztam egy rózsabokorba. Ilyen műfogásokra szükség van ma már. Most rövidre fogom a dolgot, és nem hallgatom tovább a hazugságaitokat, *(Grusénak)* főként a tiedet nem. El tudom képzelni, *(a vádlottak csoportjának)* mi mindent főztetek ki, hogy berántsatok a szarba, ismerlek benneteket. Csalók vagytok.
- Gruse *(hirtelen)* Elhiszem magának, hogy rövidre akarja fogni a dolgot, hiszen láttam, hogyan tartja oda a markát!
- Acdak Fogd be a szadat. Teeléd tartottam a markomat?
- Gruse *(noha a szakácsnő vissza akarja tartani)* Hát hiszen nekem semmim sincs.
- Acdak Ez az. Tőletek éhenkórászoktól semmit sem kapok, akár éhen is pusztulhatnék. Igazságot, azt akarok, de fizetnétek is érte? Amikor a henteshez mentek, tudjátok, hogy fizetnetek kell, de a bíróhoz úgy mentek, mint a halotti torra.
- Szimon *(hangosan)* „Amikor meg akarták patkolni a lovat, a lótetű nyújtotta elébük a lábát”, mint mondják.
- Acdak *(buzgón elfogadja a kihívást)* „Trágyadomb mélyén szebb az arany, mint tiszta forrás mélyén a kő.”
- Szimon „Szép időnk, van, ne menjünk halászni?” - kérdezte a kukacot a horgász.
- Acdak „Helyt állok magamért”, mondta a szolga és levágta a lábát.
- Szimon „Az apátok vagyok”, mondta a parasztnak a cár, és lefejeztette a cárevicset.
- Acdak „Legfőbb rosszakaróját a bolond a tükrében látja.”
- Szimon „A fingnak nincs orra!”
- Acdak Tíz piaszter bírság, mert illetlen szavakat használtál a bíróság előtt. Majd megtanulod, mi az igazságszolgáltatás!
- Gruse Szép kis igazságszolgáltatás. Víz alá nyomsz minket, mert nem tudunk olyan szépen beszélni, mint az a nő meg az ügyvédei.
- Acdak Úgy van. Túl ostobák vagytok. Megérdemlitek, hogy fejetekre sózzak.
- Gruse Mert át akarod annak ott játszani a gyereket, holott amilyen finom asszony, még azt se tanulta meg, hogyan tegye tisztába. Vedd tudomásul, hogy nem értesz többet az igazságszolgáltatáshoz, mint én.

Acdak	Ebben van valami. Tudatlan ember vagyok, rongyos a nadrágom a talár alatt, nézd meg a saját szemeddel. Megeszem és eliszom mindenemet, kolostorban nevelkedtem. Egyébként téged is megbírságollak tíz piaszterre, amiért megsértetted a bíróságot. Ezenkívül fölöttébb buta tyúk vagy, mert magadra haragítasz, ahelyett, hogy kerek szemeket meresztenél rám, ringatnád a farodat egy kicsit, és így felcsigáznád a jóindulatomat. Húsz piaszter.
Gruse	És még ha harminc lesz is, a szemedbe mondom, mit tartok a te igazságodról, részeg borjú! Hogy merészelsz úgy beszélni velem, mint egy repedt faszent a templomablakban, mint egy úr? Amikor kirángattak az anyádból, senki se gondolta volna, hogy a körmére csapsz, ha egy findzsa kölest szerez valahonnan, hát nem szégyelled magad, amikor látod, hogy reszketek előtted? De te a szolgájuknak szegődtél, hogy el ne vegyék a házaikat, amiért lopták őket, és miért a poloskák a háztulajdonosok? Ha nem örködnél, nem hurcolhatnák el férfiainkat a háborúikba, te megvásárolt szolga.
<i>(Acdak feláll, arca sugárzik. Kis kalapácsával kopog az asztalon, ímmel-ámmal, mintha a rendet akarná helyreállítani, de amikor Gruse tovább szitkozódik, csak a taktust veri neki).</i>	
	Nem tisztellek. Nem jobban mint egy tolvajt, egy bicskás rablógyilkost, ő is azt csinál, amit akar. Elveheted tőlem a gyereket, esküdni mernék, hogy el is veszed, de én azt mondom neked: a te hivatalodra liliomtiprók és uzsorások közül volna csak szabad kiválasztani a legromlottabbat, büntetésül, hogy embertársai fölött kelljen ítélnie, ami rosszabb, mint bitófán lógni.
Acdak	<i>(leül)</i> Most lett harminc, és nem dulakodok veled tovább, mint valami kocsmában, mert veszélybe kerülne bírói méltóságom, és egyáltalán, elment a kedvem a te ügyedtől. Hol a két válóperes? <i>(Sauvának)</i> Vezesd be őket. Ezt az ügyet itt negyedórára felfüggesztem.
Első ügyvéd	<i>(miközben Sauva kimegy)</i> Ha meg sem szólalunk ezután, akkor is mienk a gyerek, nagyságos asszonyom.
Szakácsnő	<i>(Grusénak)</i> Magadra dühítetted. Most elveszi tőled a gyereket.
<i>(Egy nagyon öreg házaspár be.)</i>	
Kormányzóné	Salva, az illatszeres üvegcsét!
Acdak	Elfogadok. <i>(Az öregek nem értik.)</i> Hallom, válni akartok. Mióta vagytok együtt?
Öregasszony	Negyven éve, kegyelmes úr.
Acdak	És miért akartok elválni?
Öregember	Nem szimpatizálunk egymással, kegyelmes úr.
Acdak	Mióta?

Öregasszony	Megismerkedésünk óta, kegyelmes úr.
Acdak	Megfontolom a kívánságokat, és ítéletet hirdetek, mihelyt végeztem a másik ügyel. <i>(Sauva a háttérbe vezeti az öregeket.)</i> Szükségem van a gyerekre. <i>(Magához inti Grusét, hozzáhajol, nem barátságtalanul)</i> Láttam, hogy nem közönyös neked az igazság. Nem hiszem, hogy tied a gyerek, de ha tied volna, asszony, nem azt akarnád-e, hogy gazdag legyen? Csak azt kellene mondanod, hogy nem a tied. Máris lenne egy palotája, sok lova a jászla mellett, sok koldus a küszöbénél, sok harcos a seregében és sok léhűtő az udvarában, nem igaz? Mit felelsz nekem erre? Nem akarod, hogy gazdag legyen?
<i>(Gruse hallgat)</i>	
Énekes	Halljátok hát, amit a haragos lány gondolt s nem mondott ki. <i>(énekel)</i> Hordana aranycipőt, A gyengékre rátiporna, Rosszra vinné ez őt, Rám is acsarogna. Jaj, köszívet reggel-este Cipelni nehéz nagyon, Együtt túl fárasztó lenne Gonoszság és hatalom. Féljen, hogy majd bántja az éhség, Ámde nem az éhező. Féljen, hogy majd bántja a sötétség, Fénytől ne féljen ő.
Acdak	Azt hiszem, megértettelek, asszony.
Gruse	Nem adom többé oda. Én neveltem, ismer engem.
<i>(Sauva bevezeti a gyereket.)</i>	
Kormányzóné	Rongyokban járatja!
Gruse	Nem igaz. Arra se volt időm, hogy a jó ingét ráadjam.
Kormányzóné	Disznóólban tartotta!
Gruse	<i>(felindultan)</i> Én nem vagyok disznó, mint mások itt. Hol hagytad a gyerekedet?
Kormányzóné	Majd adok én neked, közönséges perszóna. <i>(Neki akar rontani Grusénak, az ügyvédek visszatartják.)</i> Ez a nő büzlik a büntől! Ki kell korbácsolni innen!
Második ügyvéd	<i>(befogja a Kormányzóné száját)</i> Nagyságos asszony, Natella Abasvili! Megígérte... Kegyelmes úr, a felperes idegei...

Acdak Felperes és alperes! A bíróság meghallgatta ügyeteket, és nem alakult ki benne tiszta kép arról, hogy ki ennek a gyereknek az igazi anyja. Bitói kötelességem, hogy a gyerek számára anyát találjak. Próbát teszek. Sauva, fogj egy darab krétát. Rajzolj egy kört a padlóra. *(Sauva kört rajzol a padlóra.)* Állítsd bele a gyereket. *(Sauva beállítja a körbe Michelt, aki rámosolyog Gruséra.)* Felperes és alperes, álljatok mindketten a gyerek mellé. *(A Kormányzóné és Gruse odamegy a körhöz.)* Fogjátok meg a gyerek kezét. Az igazi anyának lesz ereje ahhoz, hogy a gyereket a körből a maga oldalára rántsa.

Második ügyvéd *(gyorsan)* Tisztelt bíróság! Tiltakozom az ellen, hogy ilyen kétes párviadaltól függjön ama hatalmas Abasvili-vagyon sorsa, mely a gyermekhez, mint örököshöz kötődik. Előadom továbbá, hogy ügyfelem nem rendelkezik akkora erővel, mint ez a testi munkához szokott személy.

Acdak Úgy látom, jó húspan van. Húzzátok!

(A Kormányzóné a maga oldalára húzza a gyereket. Gruse elengedte, és most leverten áll.)

Első ügyvéd *(gratulál a kormányzónénak)* Mit mondtam? A vér köteléke!

Acdak *(Grusénak)* Mi ütött beléd? Nem is húztad!

Gruse Nem fogtam erősen. *(Acdakhoz szalad)* Kegyelmes úr, visszavonom, amit maga ellen mondtam, bocsánatot kérek. Csak addig hadd tartsam meg, amíg megtanul beszélni. Még csak pár szót ismer.

Acdak Ne befolyásold a bíróságot! Fogadjunk, hogy te is csak húszat ismersz. Na jó, teszek még egy próbát, erről függ minden.

(A két asszony ismét odamegy a körhöz.)

Acdak Húzzátok!

(Gruse ismét elengedi a gyereket.)

Gruse *(kétségbeesve)* Én neveltem! Tépjem szét? Nem bírom.

Acdak *(feláll)* A bíróság ezennel megállapítja, ki a valódi anya. *(Grusénak)* Fogd a gyereket, és vidd el innen. Ne maradj vele a városban, ezt tanácsolom. *(a Kormányzónénak)* Te meg tűnj el, mert még elítéllek csalásért. A vagyon a városra száll. Készítse-nek belőle kertet a gyerekek számára, szükség van rá, és elrendelem, hogy ezt énrolam „Acdak kertje”-nek nevezzék el.

(A Kormányzónét félájult állapotban az Adjutáns elvezeti, az ügyvédek már korábban távoztak. Gruse mozdulatlanul áll. Sauva odavezeti hozzá a gyereket.)

Acdak Most pedig levetem a bírói talárt, mert kezd benne melegem lenni. Senkinek a kedvéért nem játszom meg a hóst. De meghívlak még benneteket a mezőre, búcsúzóul, egy kis táncmulatságra. Húha, részegségemben majd elfelejtettem valamit. Ki kell mondanom a válást. *(A bírói széken mint valami asztalon ír valamit egy papírra és el akar menni. Tánczene.)*

Sauva *(elolvassa a papírt)* Hiba történt. Nem a két öreget választotta el, hanem Grusét a férjétől.

Acdak Tévedtem volna? Sajnálom, de most már így marad, semmit sem vonok vissza, mert rend a lelke mindennek. *(Az öregeknek)* Cserébe meghívlak benneteket az ünnepélyemre, egy táncra még elég jók lesztek egymásnak. *(Grusénak és Szimonnak)* Tőletek pedig kapok még összesen negyven piasztert.

Szimon *(előveszi az erszényét)* Jutányos ár, kegyelmes úr. Köszönjük szépen.

Acdak *(elteszi a pénzt)* Szükségem lesz rá.

Gruse A legokosabb, ha még ma kimegyünk a városból, nem, Michel? *(A hátára akarja venni a gyereket. Szimonnak)* Tetszik neked?

Szimon *(a hátára veszi a gyereket)* Alázatosan jelentem, tetszik.

Gruse És most elárulom neked: azért vettem magamhoz, mert azon a húsvéti napon jegyeztük el egymást. Így hát szerelemgyerek ő. Táncolunk Michel?

(Gruse táncol Michellel. Szimon elkapja a szakácsnőt és táncol vele. A két öreg is táncol. Acdak gondolatokba merülve áll. A táncolók eltakarják nemsokára. Olykor-olykor látható még, egyre ritkábban, ahogy újabb táncoló párok jönnek be.)

Énekes És ezután az este után eltűnt Acdak, többé senki se látta.
De Grúzia népe nem feledte el és bíraskodása idejére
Még sokáig úgy gondolt, mint a
Majdnem-igazság Kurta aranykorára.

(A táncolók kitáncolnak. Acdak eltűnt.)

De ti, kik hallottátok a Krétakör történetét,
Fogadjátok el, amit a régi bölcsék mondtak:
Hogy azoké legyen, ami van, akik jól bánnak vele,
vagyis
A gyermek az anyaszereteté, hogy gyarapodjon,
A kocsi a jó vezetőké, hogy jól vezessék,
És a völgy a megöntözőié, hogy gyümölcsöt teremjen.

- O -